

Forslag
til
Lov om ændring af momsloven¹⁾
(Modernisering af momsreglerne for grænseoverskridende handel med varer og ydelser
solgt til forbrugere i EU)

§ 1

I momsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1021 af 26. september 2019, som ændret bl.a. ved § 5 i lov nr. 1726 af 27. december 2018 og senest ved § 4 i lov nr. 1295 af 5. december 2019, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnote 1* til lovens titel ændres »dele af Rådets direktiv 2017/2455/EU« til: »Rådets direktiv 2017/2455/EU af 5. december 2017«, »L 311, side 3, og« ændres til: »L 311, side 3« og »L 83, side 42« ændres til: »L 83, side 42, og Rådets direktiv 2019/1995/EU af 21. november 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår bestemmelserne om fjernsalg af varer og visse indenlandske leveringer af varer, EU-Tidende 2019, nr. L 310, side 1«.

2. I *fodnote 2* til lovens titel ændres i *1. pkt.* »L 290, side 1, og« til: »L 290, side 1,« og »L 284, side 1« ændres til: »L 284, side 1 og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/2026 af 21. november 2019, EU-Tidende 2019, nr. L 313, side 14«.

3. I § 4 indsættes som *stk. 6-9*:

»*Stk. 6.* Når en afgiftspligtig person ved hjælp af en elektronisk grænseflade, såsom en markedsplads, platform, portal eller tilsvarende midler, formidler fjernsalg af varer indført fra et sted uden for EU i forsendelser med en reel værdi, der ikke overstige 150 euro, anses denne afgiftspligtige person for selv at have modtaget og leveret disse varer.

Stk. 7. Når en afgiftspligtig person ved hjælp af en elektronisk grænseflade, såsom en markedsplads, platform, portal eller tilsvarende midler, formidler levering af varer inden for EU fra en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i EU, til en ikkeafgiftspligtig person, anses den afgiftspligtige person, som formidler leveringen, for selv at have modtaget og leveret disse varer.

Stk. 8. Ved fjernsalg af varer inden for EU forstås levering af varer, der af leverandøren eller på dennes vegne forsendes eller transporteres, herunder hvor leverandøren indirekte medvirker ved transporten eller forsendelsen af varerne, fra et andet EU-land end det, hvor forsendelsen eller transporten af varerne til en køber afsluttes, hvis følgende betingelser er opfyldt:

1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører de ikke tidligere implementerede dele af Rådets direktiv 2017/2455/EU af 5. december 2017 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2009/132/EF for så vidt angår visse momsforpligtelser i forbindelse med levering af ydelser og fjernsalg af varer, EU-Tidende 2017, L 348, side 7, og Rådets direktiv 2019/1995/EU af 21. november 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår bestemmelserne om fjernsalg af varer og visse indenlandske leveringer af varer, EU-Tidende 2019, nr. L 310, side 1.

1) Køber er ikke registreret efter §§ 47, 49-50 a eller 51 eller 51 a eller efter tilsvarende regler i et andet EU-land.

2) De leverede varer er hverken nye transportmidler eller varer, der med eller uden afprøvning leveres af leverandøren eller på dennes egne efter montering eller installering.

Stk. 9. Ved fjernsalg af varer indført fra et sted uden for EU forstås levering af varer, der af leverandøren eller på dennes vegne forsendes eller transporteres, herunder hvor leverandøren indirekte medvirker ved transporten eller forsendelsen af varerne, fra et sted uden for EU til en køber i EU, hvis følgende betingelser er opfyldt:

1) Køber er ikke registreret efter §§ 47, 49-50 a eller 51 eller 51 a eller efter tilsvarende regler i et andet EU-land.

2) De leverede varer er hverken nye transportmidler eller varer, der med eller uden afprøvning leveres af leverandøren eller på dennes vegne efter montering eller installering.«

4. § 14, stk. 1, nr. 2, 2. pkt., affattes således:

»2) Leveringsstedet er dog ikke her i landet, når varen installeres eller monteres i udlandet af leverandøren eller på dennes vegne, eller når varen sælges ved fjernsalg, jf. §§ 14 b og 21 e.«

5. § 14, stk. 1, nr. 2, 3. pkt., ophæves.

6. I § 14, stk. 1, nr. 3, udgår »eller varen sælges ved fjernsalg fra et andet EU-land, når virksomheden er registreringspligtig for dette salg her i landet, jf. § 48, stk. 3«.

7. I § 14 a, indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Stk. 1-3 finder ikke anvendelse på de situationer, der er omfattet af § 4, stk. 6 og 7.«

8. Efter § 14 a indsættes før overskriften før § 15:

»§ 14 b. For fjernsalg af varer inden for EU er leveringsstedet her i landet, når varerne befinder sig her i landet på tidspunktet, hvor forsendelsen eller transporten til aftageren afsluttes.

Stk. 2. For fjernsalg af varer indført fra et sted uden for EU til et andet EU-land end der, hvor forsendelsen eller transporten af varerne til aftageren afsluttes, anses leveringsstedet for at være i det land, hvor varerne befinder sig på tidspunktet, hvor forsendelsen eller transporten af varerne til aftageren afsluttes.

Stk. 3. For fjernsalg af varer indført fra et sted uden for EU til det EU-land, hvor forsendelsen eller transporten til aftageren afsluttes, anses leveringsstedet for at være i dette EU-land, forudsat at afgiftsangivelsen for disse varer foretages i henhold til reglerne for importordningen i kapitel 16.

Stk. 4. Stk. 1-3 finder ikke anvendelse på leveringer af brugte genstande, kunstgenstande, samlerobjekter og antikviteter eller på leveringer af brugte transportmidler, der pålægges moms i henhold til særordningen i kapitel 17.

§ 14 c. Når en afgiftspligtig person anses for at have modtaget og leveret varerne i overensstemmelse med § 4, stk. 6 og 7, henføres forsendelsen eller transporten af varerne til den levering, der er foretaget af denne afgiftspligtige person.«

9. § 21 c, stk. 2 og 3, ophæves.

Stk. 4-7 bliver herefter stk. 2-5.

10. Efter § 21 d indsættes før overskriften før § 22:

»Særregel for begrænset salg inden for EU af ydelser og fjernsalg af varer

§ 21 e. Uanset øvrige regler for ydelsers leveringssted i § 21 c samt reglen for leveringsstedet for fjernsalg af varer i § 14 b, stk. 1, er leveringsstedet i det land, hvor leverandøren er etableret eller har bopæl eller sædvanligt opholdssted, når følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Leverandøren er etableret eller, i mangel af et etableringssted, har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted i ét EU-land,
- 2) ydelser leveres til ikkeafgiftspligtige personer, der er etableret eller har bopæl eller sædvanligt opholdssted i et andet EU-land end der, hvor leverandøren er etableret, eller varerne forsendes eller transporteres til et andet EU-land end der, hvor leverandøren er etableret, og
- 3) den samlede værdi uden moms af leveringerne omfattet af nr. 2 ikke overstiger 10.000 euro i det indeværende kalenderår, hvilket heller ikke var tilfældet i det foregående kalenderår.

Stk. 2. Leverandører, der opfylder betingelserne i stk. 1, kan fravælge at anvende det efter stk. 1 fastlagte leveringssted, således at leveringsstedet i stedet fastlægges i overensstemmelse med de øvrige bestemmelser i kapitel 4. Dette valg skal gælde for en periode på mindst 2 kalenderår.«

11. Efter § 23 indsættes:

»§ 23 a. Uanset § 23 er leveringstidspunktet og tidspunktet for afgiftens indtræden for leveringen af varer fra en afgiftspligtig person, der anses for at have modtaget og leveret varerne i overensstemmelse med § 4, stk. 6 og 7, og for leveringen af varer til denne afgiftspligtige det tidspunkt, hvor betalingen er accepteret.«

12. I § 27, *stk. 4, 2. pkt.*, og *stk. 6, 2. pkt.*, udgår », jf. dog § 66 g, stk. 3«.

13. Efter § 34 indsættes før overskriften før § 35:

»§ 34 a. Når en afgiftspligtig person anses for at have modtaget og leveret varerne i overensstemmelse med § 4, stk. 7, er levering af disse varer til denne afgiftspligtige person fritaget for afgift.«

14. § 36, *stk. 1, nr. 3*, affattes således:

- »3) når afgift skal angives i henhold til den særlige importordning i kapitel 16, og når det individuelle momsregistreringsnummer til anvendelse af denne særordning, som er tildelt leverandøren eller den formidler, der handler på vedkommendes vegne, i henhold til bestemmelser fastsat af skatteministeren, jf. § 66 u, senest ved indgivelsen af indførselsangivelsen, er blevet oplyst til det kompetente toldsted i indførselsmedlemslandet,«.

15. I § 47 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. Afgiftspligtige personer og formidlere, der agerer på deres vegne, som anvender særordningerne i kapitel 16, skal registreres efter reglerne for disse ordninger.«
Stk. 5-8 bliver stk. 6-9.

16. I § 47, *stk. 7*, der bliver *stk. 8*, ændres »stk. 5, 1. pkt., og stk. 6« til: »stk. 6, 1. pkt., og stk. 7«.

17. § 48, *stk. 3*, ophæves.

18. I § 52 a, *stk. 2, nr. 1*, ændres »kapitel 4, eller« til: »kapitel 4,«.

19. I § 52 a, *stk. 2, nr. 2*, ændres »kapitel 4.« til: »kapitel 4, eller«.

20. I § 52 a, stk. 2, indsættes som nr. 3:

»3) udenlandske virksomheders levering af varer og ydelser, der er omfattet af virksomhedens anvendelse af særordningerne i kapitel 16 (EU-ordningen, ikke-EU-ordningen og importordningen).«

21. Efter § 55 a indsættes som ny paragraf:

»§ 55 b. Når en afgiftspligtig person ved hjælp af en elektronisk grænseflade, såsom en markedsplads, platform, portal eller tilsvarende midler, formidler levering af varer eller ydelser til ikkeafgiftspligtige personer i EU i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel 4, er den afgiftspligtige person, som formidler leveringen, forpligtet til at føre et regnskab over de pågældende leveringer. Sådanne regnskaber skal være tilstrækkeligt detaljerede til, at skattemyndighederne i de EU-lande, hvor de pågældende leveringer er afgiftspligtige, kan kontrollere, om momsen er bogført korrekt.

Stk. 2. De i stk. 1 omhandlede regnskaber skal opbevares i en periode på 10 år fra udgangen af det år, hvor en transaktion blev foretaget, og efter anmodning gøres elektronisk tilgængelige for de berørte medlemslande.«

22. Overskriften før § 66 affattes således:

»Særordninger for afgiftspligtige personer, der leverer ydelser til ikkeafgiftspligtige personer eller udfører fjernsalg af varer eller visse indenlandske leveringer af varer«.

23. § 66 affattes således:

»§ 66. Ved anvendelse af særordningerne i dette kapitel forstås ved:

- 1) EU-ordning: Ordning for fjernsalg af varer inden for EU, for levering af varer i et EU-land ved hjælp af elektroniske grænseflader, der formidler sådanne leveringer, og for ydelser, leveret af afgiftspligtige personer, der er etableret i EU, men ikke i forbrugsmedlemslandet.
- 2) Ikke-EU-ordning: Ordning for ydelser leveret af afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i EU.
- 3) Importordning: Ordning for fjernsalg af varer indført fra steder uden for EU.
- 4) Afgiftsangivelse: En angivelse, som indeholder de oplysninger, der er nødvendige for at fastlægge det afgiftsbeløb, der skal opkræves i hvert medlemsland.«

24. Overskriften før § 66 a affattes således:

»Særordning for ydelser leveret af afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i EU (ikke-EU-ordning)«.

25. I § 66 a indsættes som nr. 3:

»3) Forbrugsmedlemsland: Det medlemsland, hvor leveringen af ydelser anses for at finde sted i henhold til kapitel 4.«

26. § 66 b, stk. 1, affattes således:

»En afgiftspligtig person, der ikke er etableret i EU, og som leverer ydelser til ikkeafgiftspligtige personer i EU, kan vælge at tilslutte sig ikke-EU-ordningen.«

27. I § 66 b, stk. 4, ændres »elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester til ikkeafgiftspligtige personer inden for EU« til: »ydelser, der kan omfattes af ordningen«.

28. I § 66 c indsættes som 2. pkt.:

»Har den afgiftspligtige person imidlertid aktiviteter her i landet, som ikke er omfattet af ikke-EU-ordningen, og for hvilke der kræves momsregistrering her i landet, skal moms af udgifter i forbindelse med aktiviteterne i særordningen fradrages i afgiftsangivelsen, der skal indgives i forbindelse med denne momsregistrering.«

29. Overskriften før § 66 d affattes således:

»*Særordning for fjernsalg af varer inden for EU, for levering af varer i et medlemsland ved hjælp af elektroniske grænseflader, der formidler sådanne leveringer, og for ydelser, der leveres af afgiftspligtige personer, der er etableret i EU, men ikke i forbrugsmedlemslandet (EU-ordningen)*«.

30. § 66 d affattes således:

»§ 66 d. Ved anvendelse af reglerne om EU-ordningen forstås ved:

- 1) En afgiftspligtig person, der ikke er etableret i forbrugsmedlemslandet: En afgiftspligtig person, som har etableret sin økonomiske virksomhed i EU eller har et fast forretningssted i EU, men som ikke har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed eller et fast forretningssted inden for forbrugsmedlemslandenes område.
- 2) Identifikationsmedlemsland: Det medlemsland, hvor den afgiftspligtige person har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed, eller, hvis hjemstedet for den økonomiske virksomhed ikke er etableret i EU, det sted, hvor den pågældende har et fast forretningssted. Hvis en afgiftspligtig person, som ikke har etableret sin økonomiske virksomhed i EU, men har mere end ét fast forretningssted deri, er identifikationsmedlemslandet det medlemsland med et fast forretningssted, hvor den afgiftspligtige person angiver at ville gøre brug af EU-ordningen. Når en afgiftspligtig person ikke har etableret sin økonomiske virksomhed i EU og ikke har noget fast forretningssted deri, er identifikationsmedlemslandet det medlemsland, hvor forsendelsen eller transporten af varerne påbegyndes. Hvis det er i mere end ét medlemsland, at forsendelsen eller transporten af varerne påbegyndes, skal den afgiftspligtige person angive, hvilken af de pågældende medlemslande der er identifikationsmedlemslandet. Den afgiftspligtige person er bundet af beslutningen truffet i henhold til 2. og 4. pkt. for det pågældende kalenderår og de 2 efterfølgende kalenderår.
- 3) Forbrugsmedlemslandet er et af følgende:
 - a) I tilfælde af levering af ydelser det medlemsland, hvor leveringen anses for at finde sted i henhold til kapitel 4.
 - b) I tilfælde af fjernsalg af varer inden for EU det medlemsland, hvor forsendelsen eller transporten af varerne til kunden afsluttes.
 - c) I tilfælde af levering af varer foretaget af en afgiftspligtig person, der formidler disse leveringer i overensstemmelse med § 4, stk. 7, hvis forsendelsen eller transporten af varerne påbegyndes og afsluttes i det samme medlemsland, dette medlemsland.«

31. I § 66 e, stk. 1, ændres »leverer elektroniske ydelser, teleydelser eller radio- og tv-spredningstjenester til ikkeafgiftspligtige personer i EU-lande, hvor den afgiftspligtige person ikke har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed eller har et fast forretningssted« til:
»foretager fjernsalg af varer inden for EU eller formidler levering af varer i henhold til § 4, stk. 7, hvis forsendelsen eller transporten af de leverede varer påbegyndes og afsluttes i det samme medlemsland, eller en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i forbrugsmedlemslandet, og som leverer ydelser til en ikkeafgiftspligtig person«.

32. I § 66 e, stk. 2, 2. pkt., ændres »leverer ydelser,« til: »leverer varer eller ydelser,«.

33. § 66 e, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Når en afgiftspligtig person har tilsluttet sig EU-ordningen, finder denne anvendelse på alle virksomhedens leveringer af varer og ydelser, der kan omfattes af ordningen.«

34. I overskriften før § 66 g ændres »særordningerne« til: »EU-ordningen og ikke-EU-ordningen«.

35. I § 66 g, stk. 1, 3. pkt., ændres »leveret elektroniske ydelser, teleydelser eller radio- og tv-spredningstjenester« til: »foretaget leveringer af varer og ydelser omfattet af ordningerne«, og i 4. pkt. ændres »20 dage efter« til: »udgangen af den måned, der følger efter«.

36. § 66 g, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Såfremt det er nødvendigt at foretage ændringer af afgiftsangivelsen efter indsendelsen, medtages sådanne ændringer i en efterfølgende angivelse inden for 3 år efter den dato, hvor den oprindelige angivelse skulle indsendes i henhold til stk. 1, 3. pkt. Denne efterfølgende afgiftsangivelse skal angive det relevante forbrugsmedlemsland, afgiftsperioden og det momsbeløb, der skal ændres.«

37. § 66 g, stk. 3, ophæves.

38. I § 66 h, 1. pkt., ændres »en særordning« til: »EU-ordningen eller ikke-EU-ordningen«.

39. I § 66 i, stk. 1, 1. pkt., ændres »en særordning« til: »EU-ordningen eller ikke-EU-ordningen«, og »ydelser« ændres til: »varer eller ydelser«.

40. § 66 i, stk. 2, ophæves.

41. I § 66 j, stk. 1, ændres »en af særordningerne« til: »EU-ordningen eller ikke-EU-ordningen«, og i nr. 1 ændres »elektroniske ydelser, teleydelser eller radio- og tv-spredningstjenester« til: »varer eller ydelser, der kan omfattes af den anvendte ordning«.

42. I § 66 j, stk. 2, ændres »en af særordningerne« til: »EU-ordningen eller ikke-EU-ordningen«, og »8 kvartaler« ændres til: »2 år«.

43. I § 66 k ændres »særordningerne for ikkeetablerede afgiftspligtige personer, der leverer elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester til ikkeafgiftspligtige personer i EU« til: »EU-ordningen og ikke-EU-ordningen«.

44. Efter § 66 k og før kapitel 16 a indsættes:

»Særordning for fjernsalg af varer indført fra steder uden for EU (importordningen)

§ 66 l. Særordningen for fjernsalg af varer indført fra steder uden for EU omfatter fjernsalg af varer indført fra steder uden for EU, undtagen punktafgiftspligtige varer, i forsendelser med en reel værdi, der ikke overstiger 150 euro.

§ 66 m. Ved anvendelse af reglerne om importordningen forstås ved:

- 1) En afgiftspligtig person, der ikke er etableret i EU: En afgiftspligtig person, som hverken har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed eller har et fast forretningssted i EU.

- 2) Formidler: En person, der er etableret i EU og af den afgiftspligtige person, der foretager fjernsalg af varer indført fra steder uden for EU, er udpeget til at være betalingspligtig for momsen og opfylde de forpligtelser, der er fastlagt i ordningen, i den afgiftspligtige persons navn og på dennes vegne.
- 3) Identifikationsmedlemsland:
- a) Hvis den afgiftspligtige person ikke er etableret i EU, det medlemsland, hvor vedkommende vælger at blive registreret,
 - b) hvis den afgiftspligtige person har etableret sin økonomiske virksomhed uden for EU, men har ét eller flere faste forretningssteder deri, det medlemsland med et fast forretningssted, hvor den afgiftspligtige person angiver at ville gøre brug af importordningen,
 - c) hvis den afgiftspligtige person har etableret sin økonomiske virksomhed i et medlemsland, dette medlemsland,
 - d) hvis formidleren har etableret sin økonomiske virksomhed i et medlemsland, dette medlemsland, eller
 - e) hvis formidleren har etableret sin økonomiske virksomhed uden for EU, men har et eller flere faste forretningssteder i EU, det medlemsland med et fast forretningssted, hvor formidleren angiver at ville gøre brug af importordningen.
- 4) Forbrugsmedlemsland: Det medlemsland, hvor forsendelsen eller transporten af varerne til kunden afsluttes.

Stk. 2. Ved anvendelse af stk. 1, nr. 3, litra b og e, gælder, at hvis den afgiftspligtige person eller formidleren har mere end ét fast forretningssted i EU, er vedkommende bundet af beslutningen om valget af identifikationsmedlemsland det pågældende kalenderår og de 2 efterfølgende kalenderår.

§ 66 n. Følgende afgiftspligtige personer, som foretager fjernsalg af varer indført fra steder uden for EU, kan anvende importordningen:

- 1) Enhver afgiftspligtig person, der er etableret i EU, og som foretager fjernsalg af varer indført fra steder uden for EU.
- 2) Enhver afgiftspligtig person der, uanset om vedkommende er etableret i EU eller ej, foretager fjernsalg af varer indført fra steder uden for EU, og som er repræsenteret ved en formidler, der er etableret i EU.
- 3) Enhver afgiftspligtig person, der er etableret i et land uden for EU, med hvilket EU har indgået en aftale om gensidig bistand, og som foretager fjernsalg af varer fra dette land.

Stk. 2. En afgiftspligtig person, som vil anvende importordningen med Danmark som identifikationsmedlemsland, eller en formidler, der handler på vedkommendes vegne, skal anmelde påbegyndelse af afgiftspligtig virksomhed inden for ordningen til told- og skatteforvaltningen. Herudover skal både den afgiftspligtige person og dennes eventuelt udpegede formidler give nærmere oplysninger til told- og skatteforvaltningen, før ordningen tages i brug. Anmeldelsen og afgivelse af oplysninger skal ske elektronisk.

Stk. 3. Importordningen finder anvendelse fra den dag, hvor den afgiftspligtige person og den eventuelt udpegede formidler er blevet tildelt momsregistreringsnummer til ordningen. De tildelte momsregistreringsnumre anvendes kun ved brug af importordningen.

Stk. 4. Når en afgiftspligtig person har tilsluttet sig importordningen, finder ordningen anvendelse på alle dennes fjernsalg af varer indført fra steder uden for EU.

Stk. 5. En afgiftspligtig person kan ikke udpege mere end én formidler på samme tid.

Stk. 6. En afgiftspligtig person, der anvender importordningen, eller formidleren, der handler på den afgiftspligtige persons vegne, skal anmelde ændring og ophør af virksomheden, som gør, at den afgiftspligtige person ikke mere opfylder betingelserne for at være omfattet af ordningen. Er Danmark identifikationsmedlemsland, skal anmeldelsen ske elektronisk til told- og

skatteforvaltningen senest den tiende dag i måneden efter ophør eller ændring.

§ 66 o. For fjernsalg af varer fra steder uden for EU, for hvilke moms angives i henhold til denne ordning, anses varerne for at være leveret på det tidspunkt, hvor betalingen accepteres, og afgiftspligten indtræder således på dette tidspunkt.

§ 66 p. Er Danmark identifikationsmedlemsland, skal den afgiftspligtige person eller dennes formidler elektronisk indsende en afgiftsangivelse for hver afgiftsperiode til told- og skatteforvaltningen. Afgiftsperioden er kalendermåneden. 1 pkt. gælder, uanset om der er foretaget fjernsalg af varer indført fra steder uden for EU eller ej. Afgiftsangivelsen skal indsendes inden udgangen af den måned, der følger efter udgangen af den afgiftsperiode, som angivelsen vedrører.

Stk. 2. Skal en afgiftsangivelse indsendes i overensstemmelse med stk. 1, pålægges der ikke yderligere forpligtelser eller andre formaliteter ved indførsel i relation til moms.

Stk. 3. Den afgiftspligtige person eller dennes formidler skal under henvisning til den relevante afgiftsangivelse indbetale momsen til told- og skatteforvaltningen, når angivelsen indsendes, dog senest ved udløbet af fristen for indsendelse af angivelsen.

Stk. 4. Såfremt det er nødvendigt at foretage ændringer af afgiftsangivelsen efter indsendelsen, medtages sådanne ændringer i en efterfølgende angivelse inden for 3 år efter den dato, hvor den oprindelige angivelse skulle indsendes i henhold til stk. 1, 3. pkt. Denne efterfølgende afgiftsangivelse skal angive det relevante forbrugsmedlemsland, afgiftsperioden og det momsbeløb, der skal ændres.

§ 66 q. Den afgiftspligtige person kan få godtgjort afgift efter reglerne i § 45, stk. 1. Har den afgiftspligtige person imidlertid aktiviteter her i landet, som ikke er omfattet af særordningen, og for hvilke der kræves momsregistrering her i landet, skal moms af udgifter i forbindelse med aktiviteterne i særordningen fradrages i afgiftsangivelsen, der skal indsendes i forbindelse med denne momsregistrering.

§ 66 r. En afgiftspligtig person, der anvender importordningen, skal føre regnskab over de transaktioner, der er omfattet af ordningen. En formidler skal føre regnskab for hver af de afgiftspligtige personer, som vedkommende repræsenterer. Regnskaberne skal være tilstrækkeligt detaljerede til, at forbrugsmedlemslandets skattemyndigheder kan fastslå, at afgiftsangivelsen er korrekt. Regnskaberne skal efter anmodning gøres elektronisk tilgængelige for forbrugsmedlemslandet og for identifikationsmedlemslandet. Regnskaberne skal opbevares i en periode på 10 år fra udgangen af det år, hvor transaktionen blev foretaget.

§ 66 s. En afgiftspligtig person, der anvender importordningen, kan ophøre med at anvende ordningen, uanset om vedkommende fortsat udfører fjernsalg af varer indført fra steder uden for EU. Er Danmark identifikationsmedlemsland, skal underretning om ophøret ske til told- og skatteforvaltningen mindst 15 dage før udgangen af måneden før den måned, i hvilken vedkommende påtænker at ophøre med at anvende ordningen. Ophøret får virkning fra den første dag i den næste måned, og den afgiftspligtige person har ikke længere tilladelse til at anvende ordningen for leveringer foretaget fra denne dag.

§ 66 t. En afgiftspligtig person, der ikke gør brug af en formidler, slettes af identifikationsmedlemslandet fra importordningens identifikationsregister, hvis

1) den afgiftspligtige person meddeler, at denne ikke længere foretager fjernsalg af varer indført fra steder uden for EU,

- 2) det på anden måde antages, at den afgiftspligtige persons afgiftspligtige aktiviteter omfattet af importordningen er ophørt,
- 3) den afgiftspligtige person ikke længere opfylder betingelserne for at anvende importordningen, eller
- 4) den afgiftspligtige person gang på gang undlader at overholde reglerne for importordningen.

Stk. 2. En formidler slettes af identifikationsmedlemslandet fra importordningens identifikationsregister, hvis

- 1) formidleren i en periode på 2 på hinanden følgende kvartaler ikke har fungeret som formidler på vegne af en afgiftspligtig person, der gør brug af importordningen,
- 2) formidleren ikke længere opfylder de øvrige betingelser for at fungere som formidler, eller
- 3) formidleren gang på gang undlader at overholde reglerne for importordningen.

Stk. 3. En afgiftspligtig person, der er repræsenteret ved en formidler, slettes af identifikationsmedlemslandet fra importordningens identifikationsregister, hvis

- 1) formidleren meddeler, at den afgiftspligtige persons afgiftspligtige virksomhed med fjernsalg af varer indført fra steder uden for EU er ophørt,
- 2) det på anden måde antages, at den afgiftspligtige persons afgiftspligtige aktiviteter omfattet af importordningen er ophørt,
- 3) den afgiftspligtige person ikke længere opfylder betingelserne for at anvende importordningen,
- 4) den afgiftspligtige person gang på gang undlader at overholde reglerne for importordningen, eller
- 5) formidleren meddeler, at vedkommende ikke længere repræsenterer den afgiftspligtige person.

Stk. 4. Hvis en afgiftspligtig person eller en formidler er blevet slettet af identifikationsmedlemslandet, fordi vedkommende gang på gang ikke har overholdt reglerne for importordningen, udelukkes denne fra ordningen i 2 år efter den angivelsesperiode, hvori udelukkelsen skete. 1. pkt. finder ikke anvendelse, hvis udelukkelsen af den afgiftspligtige person udelukkende skyldes manglende overholdelse af reglerne fra formidleren, som handler på vegne af den afgiftspligtige person.

§ 66 u. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for anvendelse af importordningen med Danmark som identifikationsmedlemsland eller forbrugsmedlemsland.

Forenklet ordning for angivelse og betaling af importmoms

§ 66 v. Hvis særordningen for fjernsalg af varer indført fra steder uden for EU (importordningen) ikke anvendes på indførsel af varer, undtagen punktafgiftspligtige varer, i forsendelser med en reel værdi, der ikke overstiger 150 euro, kan den person, der på vegne af den person, til hvem varerne er bestemt, frembyder varerne til told- og skatteforvaltningen, bruge en forenklet ordning for angivelse og betaling af moms ved indførsel for så vidt angår varer, hvis forsendelse eller transport afsluttes her i landet.

§ 66 x. Ved anvendelsen af denne forenkledede ordning, jf. § 66 v, gælder følgende:

- 1) Den person, til hvem varerne er bestemt, er betalingspligtig for momsen.
- 2) Den person, der frembyder varerne til told- og skatteforvaltningen, opkræver momsen fra den person, til hvem varerne er bestemt, og foretager betaling af denne moms.

Stk. 2. Den person, der frembyder varerne til told- og skatteforvaltningen, skal træffe passende foranstaltninger for at sikre, at den person, til hvem varerne er bestemt, betaler den korrekte afgift.

Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte nærmere krav til de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 2.

§ 66 y. Moms opkrævet i henhold til denne forenkledede ordning skal angives elektronisk, og

afregningsperioden er kalendermåneden. Angivelsen skal indeholde den samlede opkrævede moms i den relevante kalendermåned.

Stk. 2. Den i stk. 1 omhandlede moms betales senest den 16. i måneden efter afregningsperioden.

Stk. 3. Personer, der gør brug af denne forenkede ordning, skal føre regnskab over de transaktioner, der er omfattet af ordningen. Dette regnskab skal være tilstrækkeligt detaljeret til, at told- og skatteforvaltningen kan fastslå, at den angivne moms er korrekt. Regnskabet skal efter anmodning fra told- og skatteforvaltningen gøres elektronisk tilgængeligt.«

45. I § 77 ændres »§ 47, stk. 7 og 8« til: »§ 47, stk. 8 og 9«.

46. I § 81, *stk. 1, nr. 2*, ændres »stk. 5, 1., 4. eller 5. pkt., eller stk. 6« til: »stk. 6, 1., 4. eller 5. pkt., eller stk. 7«.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2021.

*Bemærkninger til lovforslaget
Almindelige bemærkninger*

Indholdsfortegnelse

1. Indledning

1.1. Lovforslagets formål og baggrund

2. Lovforslagets indhold

2.1. Indførelse af lav fælles EU-fjernsalgsgrænse

2.1.1. Gældende ret

2.1.2. Den foreslåede ordning

2.2. Bortfald af den gældende grænse for momsfri import

2.2.1. Gældende ret

2.2.2. Den foreslåede ordning

2.3. Ændrede momsregler for visse platforme, markedspladser m.v.

2.3.1. Gældende ret

2.3.2. Den foreslåede ordning

2.4. Udvidelse af Mini One Stop Shop

2.4.1. Gældende ret

2.4.2. Den foreslåede ordning

2.5. Forenklet ordning for angivelse og betaling af importmoms

2.5.1. Gældende ret

2.5.2. Den foreslåede ordning

2.6. Tekniske justeringer og mindre administrative lettelser for virksomheder

2.6.1. Gældende ret

2.6.2. Den foreslåede ordning

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

6. Miljømæssige konsekvenser

7. Forholdet til EU-retten

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Regeringen ønsker at styrke danske virksomheders konkurrenceforhold på e-handelsområdet. Et vigtigt skridt i denne retning er, at varer og ydelser solgt fra udlandet til danske forbrugere i højere grad bliver pålagt dansk moms på lige vilkår med danske virksomheders salg til danske forbrugere.

Lovforslaget gennemfører allerede vedtagne EU-regler til modernisering af momsreglerne for grænseoverskridende handel med varer og ydelser solgt til forbrugere i EU, som skal gælde fra den 1. januar 2021.

De væsentligste elementer i lovforslaget er en ophævelse af de nationale fjernsalgsgrænser og indførelse af en lav fælles EU-fjernsalgsgrænse, ophævelse af momsfri import af forsendelser med lav værdi og en udvidelse den gældende Mini One Stop Shop til at gælde alle ydelser samt fjernsalg af varer.

1.1. Lovforslagets formål og baggrund

Realiseringen af det indre marked, globaliseringen og de teknologiske forandringer har medført en eksplosiv vækst i den elektroniske handel og dermed også inden for fjernsalg af varer, som leveres fra et EU-land til forbrugere i et andet EU-land og til forbrugere i EU fra steder uden for EU. For at tilpasse de fælles momsregler til denne udvikling fremsatte Kommissionen i december 2016 forslag til en række ændringer af momssystemdirektivets regler (Rådets direktiv 2006/112/EF) og reglerne om momsfrigørelse ved visse former for endelig indførsel af varer (Rådets direktiv 2009/132/EF).

På baggrund af Kommissionens forslag blev Rådets direktiv (EU) 2017/2455 om ændring af direktiv 2006/112/EF (momssystemdirektivet) og 2009/132/EF for så vidt angår visse momsforpligtelser i forbindelse med levering af ydelser og fjernsalg af varer vedtaget den 5. december 2017. Efterfølgende blev der med Rådets direktiv (EU) 2019/1995 vedtaget enkelte yderligere nødvendige rettelser i momssystemdirektivet.

Som opfølgning på ændringerne i momssystemdirektivet blev der i december 2019 med Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/2026 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 vedtaget en række bestemmelser, der skal understøtte de nye bestemmelser om e-handel i momssystemdirektivet. Forordningen er direkte gældende, men for at skabe klarhed og sammenhæng i de danske momsregler, foreslås enkelte af forordningens bestemmelser gengivet i enten momsloven eller momsbekendtgørelsen.

Lovforslaget har til formål at ændre momsloven i overensstemmelse med ovennævnte ændringer i de fælles EU-momsregler for e-handel. Formålet med ændringerne er at fremme adgangen til onlinevarer og -ydelser for forbrugere i EU ved at mindske de barrierer, der eksisterer for e-handel på tværs af landegrænserne, herunder at imødegå byrdefulde momsforpligtigelser og konkurrenceforvridning, der er til skade for EU's virksomheder og forbrugere. Endvidere er formålet at reducere omfanget af fejl og svig særligt i forbindelse med indførsel af småforsendelser fra lande uden for EU.

For det første foreslås, at EU-landenes forskellige nationale fjernsalgsgrænser for varer, under hvilke grænser virksomheder betaler moms i deres hjemland, erstattes af en fælles, lav grænse på 10.000 euro for EU-virksomheders samlede salg af elektroniske ydelser, teleydelse og radio- og tv-spredningsydelse og fjernsalg af varer til forbrugere i andre EU-lande. En sådan grænse gælder i dag for det grænseoverskridende salg af elektroniske ydelser m.v. Den gældende danske fjernsalgsgrænse for varer er på 280.000 kr., hvilket betyder, at virksomheder i andre EU-lande først skal betale dansk moms af deres fjernsalg af varer til danske forbrugere, hvis deres årlige omsætning til disse forbrugere overstiger 280.000 kr. årligt. Efter forslaget om en fælles lav og samlet grænse på 10.000 euro vil der skulle betales moms i forbrugslandet (det land, hvor forsendelsen eller transporten af varerne til kunden afsluttes) allerede, når en virksomheds årlige salg af elektroniske ydelser m.v. og fjernsalg af varer til forbrugere i andre EU-lande overstiger 10.000 euro. Forslaget medfører øget forbrugslandsbeskatning (dvs. at købet beskattes efter reglerne i det land, hvor varen eller ydelsen forbruges), og samtidig skabes der lige konkurrenceforhold mellem virksomheder i EU ved, at den nuværende fordel ved at etablere virksomheder i EU-lande med lave momssatser mindskes væsentligt, da kun meget små virksomheder i EU, der f.eks. kun har lejlighedsvis salg, kan undgå at betale moms i forbrugslandene.

For det andet foreslås, at den gældende momsfrigørelse for indførsel af forsendelser med lav værdi fra steder uden for EU ophæves. Den gældende danske grænse for momsfri indførsel er på 80 kr. Forslaget betyder, at der skal betales moms af fjernsalg af alle varer fra steder uden for EU til

forbrugere i EU uanset varens værdi. Hermed forsvinder den momsmæssige konkurrencefordel, som virksomheder etableret uden for EU hidtil har haft i forhold til EU-virksomheder. Forslaget skønnes desuden at reducere omfanget af fejl og svig, idet momsfordelen ved underdeklarering af varernes værdi mindskes væsentligt.

I forbindelse med forslaget om, at der skal betales moms af alle kommercielle forsendelser af varer fra lande uden for EU, foreslås det, at hvis salget sker gennem elektroniske platforme, markedspladser og lignende, anses disse platforme m.v. for at have modtaget og solgt varerne. Sælger f.eks. en kinesisk virksomhed således gennem en platform (f.eks. Wish) en vare til en dansk forbruger, vil det ikke være den kinesiske virksomhed men platformen, der anses for at have solgt varen. Kommissionen skønner, at en meget stor del af alle salg af varer fra steder uden for EU sker gennem platforme m.v.

For det tredje foreslås det eksisterende angivelses- og betalingssystem Mini One Stop Shop (MOSS) for elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningsydelser udvidet til alle ydelser og fjernsalg af varer inden for EU. Forslaget betyder, at EU-virksomheder, der sælger ydelser og varer ved fjernsalg til forbrugere i andre EU-lande, og hvor momsen skal betales i forbrugerens land, vil kunne nøjes med én momsregistrering i MOSS – der herefter blot er en One Stop Shop (OSS). Den gældende MOSS for salg af elektroniske ydelser m.v. til forbrugere i EU fra virksomheder uden for EU foreslås tilsvarende udvidet til at gælde alle ydelser, hvor momsen skal betales i forbrugslandet.

Virksomheder etableret uden for EU, der sælger varer til forbrugere i EU, vil få mulighed for at anvende en import OSS (IOSS eller importordningen) til at angive og betale moms af forsendelser med en værdi indtil 150 euro (grænsen for toldfri import). Bruges denne mulighed, vil sælger skulle opkræve moms af forbrugeren ved salg af varen, og der vil ikke være yderligere momsbetaling i forbindelse med importen. Sælges varerne gennem en elektronisk platform, markedsplads eller lignende, foreslås det, at det bliver disse platforme m.v., der anses for sælgere, og dermed bliver ansvarlige for registrering, angivelse og momsbetaling. I de fleste tilfælde vil brugen af IOSS være betinget af, at virksomheder, der ikke er etableret i EU, anvender en formidler etableret i EU, der bliver ansvarlig for registrering, angivelse og momsbetaling af vareimporten. For vareforsendelser med værdi over 150 euro vil der, som efter gældende regler, skulle foretages betaling af importmoms, når varerne ankommer til EU. Tilsvarende vil der skulle betales importmoms af forsendelserne indtil 150 euro, såfremt IOSS ikke anvendes.

Herudover indeholder lovforslaget visse tekniske justeringer og mindre administrative lettelser for virksomhederne, herunder en mindre forlængelse af fristen for at angive og betale momsen i OSS og IOSS og en lettere måde for virksomhederne til at angive eventuelle ændringer i tidligere angivelser.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Indførelse af lav fælles EU-fjernsalgsgrænse

2.1.1. Gældende ret

For varer solgt ved fjernsalg til forbrugere i andre EU-lande, skal der som hovedregel betales moms i det land, hvor forsendelsen eller transporten til kunden slutter. Dette medfører tilnærmelsesvis forbrugslandsbeskatning. I henhold til gældende EU-regler skal EU-landene dog fastsætte en beløbsgrænse, som betyder, at såfremt en virksomhed etableret i et andet EU-land hverken i det løbende kalenderår, eller i det foregående kalenderår, har en omsætning af varer til forbrugere, der overstiger dette lands fjernsalgsgrænse, kan virksomheden for dette salg betale moms i eget land. Virksomheden undgår hermed at skulle momsregistreres og betale moms i forbrugslandet. Denne

nationale fjernsalgsgrænse varierer fra land til land, og hvor hovedparten af landene har en grænse på omkring 35.000 euro, er grænsen i Tyskland, Luxembourg, Nederlandene på ca. 100.000 euro.

Den gældende danske fjernsalgsgrænse er fastsat i momslovens § 48, stk. 3, til 280.000 kr. (svarende til ca. 37.500 euro). Bestemmelsen betyder, at virksomheder i andre EU-lande først skal betale dansk moms af deres fjernsalg af varer til danske forbrugere, hvis deres årlige omsætning til disse forbrugere overstiger 280.000 kr. årligt. Danske virksomheder kan sælge varer til f.eks. tyske forbrugere med dansk moms, hvis deres omsætning til tyske forbrugere hverken i det løbende kalenderår og det foregående kalenderår er under 100.000 euro. Da den danske moms imidlertid er højere end den tyske, kan det alt efter salgets størrelse og de administrative omkostninger til momsregistrering m.v. i Tyskland være fordelagtigt for virksomheden at vælge at lade sig momsregistrere i Tyskland og betale tysk moms af salget.

For så vidt angår det grænseoverskridende salg inden for EU af elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester har der siden den 1. januar 2019 været en fælles EU-grænse på 10.000 euro. Denne grænse betyder, at en EU-virksomhed kan betale moms i eget land af salg af disse ydelser til forbrugere i andre EU-lande, hvis det samlede salg til disse forbrugere ikke overstiger 10.000 euro hverken i det løbende kalenderår eller det foregående kalenderår. Grænsen er her i landet fastsat i momslovens § 21 c, stk. 2. I overensstemmelse med EU-reglerne kan virksomhederne i henhold til § 21 c, stk. 3, vælge, at leveringsstedet fastlægges i overensstemmelse med hovedreglen for disse ydelser, hvilket vil sige i kundens land. Dette valg skal gælde for en periode på mindst 2 kalenderår.

Der findes ikke en tilsvarende grænse for ikke-EU-virksomheders salg af elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningsydelser til forbrugere i EU, hvilket betyder, at moms af alt salg af disse ydelser til forbrugere i EU skal betales i EU efter hovedreglerne, hvilket tilnærmelsesvis giver beskatning i forbrugslandet.

2.1.2. Den foreslåede ordning

I overensstemmelse med Rådets direktiv (EU) 2017/2455 foreslås det at ophæve den danske fjernsalgsgrænse for salg af varer på 280.000 kr.

Samtidig foreslås, at den gældende fælles EU-grænse for elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester på 10.000 euro også kommer til at omfatte fjernsalg af varer inden for EU. Forslaget betyder, at der skal betales moms efter hovedreglerne, såfremt en virksomheds samlede salg til forbrugere i EU overstiger 10.000 euro grænsen. Den foreslåede fælles EU-grænse fremgår af forslaget til ny § 21 e.

Bestemmelsen om, at virksomhederne kan vælge ikke at anvende grænsen, og dermed uanset omsætningen betale moms i forbrugslandet, bibeholdes og vil fremgå af lovforslaget til § 21 e, stk. 2.

Som konsekvens af indførelsen af den nye samlede grænse for fjernsalg af varer inden for EU og salg af elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester til forbrugere i EU-lande, hvor sælger ikke er etableret, foreslås den gældende grænse på 10.000 euro i § 21 c, stk. 2 og 3, som alene gælder for elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningsydelser, ophævet.

Forslaget skønnes at medføre, at flere virksomheder end i dag vil skulle betale moms her i landet af deres fjernsalg af varer til danske forbrugere, og at nogle danske virksomheder, der efter gældende regler anvender andre EU-landes nationale fjernsalgsgrænser og derfor betaler dansk moms af salget,

vil skulle betale moms i de andre EU-lande for salg til disse landes forbrugere. Forslaget betyder således mere forbrugslandsbeskatning, hvilket vil skabe mere lige konkurrenceforhold for virksomhederne. Dette sker ved, at den nuværende fordel ved at etablere sig i EU-lande med lave momssatser mindskes væsentligt, da kun meget små virksomheder i EU, der f.eks. kun har lejlighedsvist salg til forbrugere i andre EU-lande, kan undgå at skulle betale moms i forbrugslandene. Den foreslåede 10.000 euro grænse gælder ikke i ikke-EU-ordningen og importordningen.

2.2. Bortfald af den gældende grænse for momsfri import

2.2.1. Gældende regler

I henhold til afsnit IV om indførsler af ringe værdi i Rådets direktiv 2009/132/EF skal medlemslandene momsfritage indførsel af varer fra lande uden for EU, hvis samlede værdi ikke overstiger 10 euro. Medlemslandene kan vælge at udvide denne momsfritagelse til varer af en værdi, der ikke overstiger 22 euro. Fritagelsen omfatter ikke alkoholholdige varer, parfume og toiletvand, tobak og tobaksvarer, hvoraf der skal betales importmoms ved indførsel af disse varer uanset værdi. Herudover kan EU-landene undlade at momsfritage varer, der indføres i forbindelse med postordresalg.

Bestemmelsen er gennemført i momslovens § 36, stk. 1, nr. 3, således at import af varer fra lande uden for EU er momsfritaget, når varens værdi ikke overstiger 80 kr. I overensstemmelse med EU-reglerne omfatter momsfritagelsen ikke alkoholholdige varer, parfume og toiletvand, tobak og tobaksvarer. Derudover har Danmark, med hjemmel i muligheden for at undtage postordresalg fra fritagelsen, undtaget indførsel af dansksprogede magasiner, tidsskrifter og lign. fra fritagelsen, og indførsel af disse varer er derfor momspligtige uanset værdi.

2.2.2. Den foreslåede ordning

Den gældende momsfritagelse betyder, at virksomheder etableret uden for EU har en konkurrencemæssig fordel i forhold til EU-virksomheder, idet forbrugerne kan købe og indføre en vare momsfrit fra en virksomhed uden for EU i stedet for at købe den fra en EU-virksomhed med moms.

Endvidere har Kommissionen skønnet, at der er et ikke uvæsentlig omfang af svig i relation til import af forsendelser af ringe værdi. Denne svig opstår f.eks. ved, at virksomhederne underdeklarerer varernes værdi for at få dem indført momsfrit, eller forsendelsen angives som ”gaver” (det vil sige salg uden vederlag) fra en privatperson til en anden, som kan indføres momsfrit, hvis gaveforsendelsens værdi ikke overstiger 360 kr.

Med henblik på at afhjælpe eller i hvert fald reducere disse problemer, er det med Rådets direktiv (EU) 2017/2455 vedtaget med virkning fra den 1. januar 2021 at ophæve afsnit IV i Rådets direktiv 2009/132/EF, som omhandler momsfritagelse for kommercielle forsendelser af ringe værdi. Herefter vil der skulle betales moms af alle disse forsendelser fra lande uden for EU uanset varernes værdi.

I overensstemmelse med ovennævnte foreslås momslovens § 36, stk. 1, nr. 3, om momsfritagelse for forsendelser med værdi ikke over 80 kr., ophævet.

Da alle kommercielle forsendelser af varer til forbrugere i EU efter forslaget vil skulle pålægges moms, vil den momsmæssige konkurrencefordel, som virksomheder i lande uden for EU har haft i forhold til f.eks. danske virksomheder, forsvinde. Forslaget skønnes desuden at reducere omfanget

af fejl og svig, idet momsfordelen ved underdeklarering af disse varers værdi mindskes væsentligt.

2.3. Ændrede momsregler for visse platforme, markedspladser m.v.

2.3.1. Gældende ret

Virksomheder, der sælger varer gennem elektroniske platforme, markedspladser og lignende elektroniske grænseflader, anses efter gældende momsregler for at være den afgiftspligtige sælger af varen, og platformen m.v. anses for formidler. Platformene m.v. har derfor ikke ansvar for den momsmæssige behandling af selve varen.

2.3.2. Den foreslåede ordning

I takt med den stigende e-handel med varer har skattemyndighederne i EU oplevet stigende vanskeligheder med at sikre en effektiv momsopkrævning, i særdeleshed i tilfælde hvor de afgiftspligtige sælgere er mindre virksomheder etableret uden for EU.

En væsentlig del af e-handelen med varer formidles gennem elektroniske grænseflader som platforme, markedspladser og lignende, og ofte ved anvendelse af oplagsprocedurer i forbindelse med distributionscentre. Det foreslås i overensstemmelse med de vedtagne EU-regler, at de elektroniske grænseflader anses for selv at have modtaget og solgt de varer, der formidles gennem deres grænseflader, når disse varer har en værdi på ikke over 150 euro. Reglerne for varer med en værdi over 150 euro, hvor der ud over importmoms også skal ske fortoldning ved indførsel af varerne til EU, ændres ikke.

Efter forslaget vil det momsmæssige ansvar for et stort antal varer fra lande uden for EU (f.eks. fra kinesiske virksomheder) blive samlet hos et begrænset antal større platforme, markedspladser og lignende. Det vurderes, at dette både vil betyde en mere korrekt og effektiv momsbehandling og øge mulighederne for kontrol og eventuel efterfølgende inddrivelse.

Mange varer fra virksomheder, som ikke er etableret i EU, forsendes imidlertid ikke direkte til de enkelte forbrugere, men indføres og oplægges på lagre i EU med henblik på senere salg til europæiske forbrugere. Der er i flere EU-lande konstateret problemer med den momsmæssige behandling af disse varer. F.eks. har der været konstateret tilfælde, hvor der ikke er blevet foretaget momsbetaling af varerne overhovedet, og tilfælde hvor momsen er betalt i det land, hvor lageret er beliggende, men ikke i forbrugslandet.

Det foreslås, at elektroniske platforme, markedspladser og lignende, der formidler leveringen af disse varer til forbrugerne, anses for selv at have modtaget og leveret dem, hvorfor de vil være ansvarlige for betaling af moms i forbrugerens land. Det vurderes, at dette i højere grad end tilfældet er i dag, vil medføre, at der sker korrekt momsbetaling af varerne i forbrugslandene.

2.4. Udvidelse af Mini One Stop Shop

2.4.1. Gældende ret

Efter gældende regler kan virksomheder med grænseoverskridende salg til forbrugere i EU af elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningsydelser anvende en Mini One Stop Shop (MOSS). Den MOSS-ordning, der gælder for virksomheder, som er etableret i EU med enten hjemstedet for den økonomiske virksomhed eller et fast forretningssted, men som ikke er etableret i forbrugslandet, kaldes EU-ordningen. Den MOSS, som virksomheder, der ikke er etableret i EU, anvender, kaldes ikke-EU-ordningen. Reglerne findes i momslovens kapitel 16 samt momsbekendtgørelses kapitel 16 og betyder, at virksomheden ikke skal momsregistreres i alle de

EU-lande, hvor forbrugerne er bosiddende, men kan nøjes med at være registreret i ét EU-land og angive og betale moms af alle salg til forbrugere i EU til dette land. Myndighederne i registreringslandet fordeler herefter momsbetalingerne til de respektive forbrugslande. Der er således tale om et system, der sikrer virksomheder mod unødige administrative byrder ved salg af disse ydelser, hvor momsen tilfalder forbrugslandet.

Ud over elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningsydelser er der andre ydelser solgt til forbrugere, hvor momsen skal betales i et andet EU-land end der, hvor sælger er etableret. Til illustration kan nævnes ydelser vedrørende fast ejendom som f.eks. udlejning, hvor momsen skal betales i det land, hvor ejendommen er beliggende, og moms af formidlingsydelser, hvor momsen skal betales i samme land som den underliggende transaktion.

Herudover skal virksomheder, der ved fjernsalg sælger varer til forbrugere i andre EU-lande, og hvor omsætningen af salgene overstiger de nationale fjernsalgsgrænser, jf. afsnit 2.1.1, momsregistreres og angive og betale moms i de EU-lande, hvor forsendelsen eller transporten til forbrugerne afsluttes.

Efter gældende regler er der derfor en række virksomheder, der skal være momsregistreret og angive og betale moms i flere EU-lande.

2.4.2. Den foreslåede ordning

For at undgå, at virksomheder, der leverer andre ydelser end elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningsydelser, skal momsregistreres i alle de EU-lande, hvor momsen af ydelserne skal betales, foreslås det at udvide MOSS (EU-ordningen og ikke-EU-ordningen) til alle ydelser. Forslaget er i overensstemmelse med de vedtagne EU-regler og vil lette de administrative byrder for disse virksomheder.

Herudover foreslås det, at MOSS udvides til at omfatte fjernsalg af varer inden for EU, når den årlige omsætning overstiger grænsen på 10.000 euro, jf. afsnit 2.1.2.

Efter denne udvidelse er der ikke længere tale om en MOSS, men blot en One Stop Shop (OSS). OSS er valgfri for virksomhederne at anvende, men betyder, at såfremt virksomheden vælger ordningen, vil virksomheden ikke skulle momsregistreres og angive og betale moms i mere end ét EU-land. Muligheden for at bruge ordningen betyder, at ophævelsen af de nationale fjernsalgsgrænser, jf. afsnit 2.1.2, ikke medfører unødige administrative byrder for virksomhederne. Virksomheder, der hidtil har haft en omsætning under de nationale fjernsalgsgrænser og derfor har betalt moms af salget i eget land, får med forslaget dog øgede byrder selv ved anvendelse af OSS. Virksomheder, der hidtil har haft omsætning over de nationale fjernsalgsgrænser, kan afregistrere sig i de EU-lande, hvor momsen skal betales, og i stedet registrere sig i OSS i eget land og anvende denne ordning til angivelse og betaling af moms til alle EU-lande. Sådanne virksomheder, der efter gældende regler er registreret i flere EU-lande, vurderes at få en administrativ lettelse.

Endelig foreslås det, at der etableres en importordning i One Stop Shop (IOSS) i relation til varer indført fra lande uden for EU med en værdi, der ikke overstiger 150 euro. I overensstemmelse med de vedtagne EU-regler skal virksomheder, der ikke er etableret i EU, anvende en formidler, der er etableret i EU, hvis IOSS ønskes anvendt. Det kan f.eks. være en transportvirksomhed. Dog foreslås det, at virksomheder etableret i lande uden for EU, som EU har indgået en aftale om gensidig bistand med, selv skal kunne anvende ordningen. EU har på nuværende tidspunkt en sådan aftale

med Norge.

Når IOSS anvendes, skal moms af salg til forbrugere i EU opkræves ved salget og angives og betales månedligt, og der skal ikke betales importmoms ved selve indførslen i EU.

Virksomheder med fjernsalg af varer indført fra steder uden for EU kan vælge ikke at bruge IOSS, men der skal i så fald betales importmoms efter samme regler, som nu gælder for forsendelser over 80 kr.

2.5. Forenklet ordning for angivelse og betaling af importmoms

2.5.1. Gældende ret

Når varer indføres fra steder uden for EU til forbrugere her i landet, skal der efter gældende regler betales importmoms, men ikke told, når varernes værdi overstiger 80 kr., men ikke overstiger 1.150 kr. (svarende til ca. 10 euro og ca. 150 euro). Det er aftageren af varen, det vil sige forbrugeren, der er betalingspligtig for importmomsen, men det er som hovedregel postvæsenet eller den kurer, der ved indførslen håndterer varen i forhold til toldmyndighederne, der opkræver moms fra forbrugerne og angiver og betaler momsbeløbet til Skatteforvaltningen. Ud over, at aftageren af varen skal betale moms, opkræver postvæsenet, kurerer m.v. også et gebyr til dækning af omkostningerne ved opkrævning, angivelse og indbetaling af moms.

Der er i EU-landene uens regler for, hvordan moms skal angives og indbetales. I nogle lande skal den angives og indbetales for hver enkelt forsendelse, i andre lande kan en uges forsendelser samles, mens andre lande igen har månedlige angivelser og betalinger.

For at lette de administrative byrder hos postvæsenet, kurerer m.v. og dermed nedsætte omkostningerne i forbindelse med opkrævning af moms hos forbrugerne, samt angivelse og indbetaling af denne, kan postvæsenet, kurerer m.v. her i landet efter gældende praksis angive og indbetale det samlede opkrævede momsbeløb månedligt. Denne praksis fremgår dog ikke af lovgivningen.

2.5.2. Den foreslåede ordning

Med henblik på at sikre en så ensartet og enkel ordning som muligt, er det i Rådets direktiv (EU) 2017/2455 fastsat, at alle EU-lande skal tilbyde postvæsenet, kurerer m.v., der håndterer varer med en værdi, der ikke overstiger 150 euro, hvoraf der skal betales importmoms – det vil sige varer, for hvilke moms ikke angives og betales gennem IOSS – at anvende en forenklet ordning. Efter ordningen skal postvæsenet, kurer m.v. kunne angive en måneds moms samlet og indbetale den senest inden udgangen af den efterfølgende måned. Ordningen gælder ikke for indførsel af punktafgiftspligtige varer, og EU-landene kan beslutte, at den kun gælder, hvis landets normalsats for moms anvendes.

Den gældende danske praksis, hvorefter postvæsenet, kurerer m.v. kan angive og betale månedligt, svarer til den vedtagne fælles forenklede ordning. Det foreslås, at denne praksis lovhjemles og indsættes i momsloven. Da der ikke anvendes nedsatte momssatser her i landet, er det ikke relevant at anvende muligheden for at begrænse ordningen til tilfælde, hvor der bruges normalsats.

2.6. Tekniske justeringer og mindre administrative lettelser for virksomheder

2.6.1. Gældende ret

Fakturering

Ved lov nr. 273 af 25. marts 2015 blev der som § 52 a, stk. 11, indsat en bestemmelse i momsloven om, at skatteministeren kan fritage virksomheder, der er omfattet af MOSS, for faktureringspligt. Dette skete på baggrund af en henstilling fra Kommissionen, som vurderede, at fordi der er en række regnskabskrav til virksomhederne i MOSS, herunder oplysninger om leverede ydelser, forbrugsland m.v., er det unødvendigt at stille krav om faktura, når MOSS anvendes.

Skatteministeren har i momsbekendtgørelsens § 64 fastsat, at udenlandske virksomheder, der har Danmark som identifikationsmedlemsland, og som er omfattet af MOSS, er fritaget for fakturakravet.

Efter gældende regler, jf. momsbekendtgørelsens § 63, stk. 6, skal der altid udstedes en faktura, når der leveres varer ved fjernsalg til andre EU-lande.

Angivelsesfrist

Virksomheder, der anvender MOSS, skal efter gældende regler indsende momsangivelser inden for 20 dage efter udgangen af den afgiftsperiode, som angivelsen vedrører.

Korrektioner

Efter gældende regler skal korrektioner af angivelser i MOSS foretages ved korrektion af angivelsen for den afgiftsperiode, som korrektionen vedrører, og ikke i efterfølgende angivelser.

2.6.2. Den foreslåede ordning

Fakturering

Med dette lovforslag foreslås det at udvide MOSS til også at gælde fjernsalg af varer, og for at reducere byrden for virksomheder, der gør brug af en af særordningerne for fjernsalg af varer (i EU-ordningen og i IOSS), foreslås forpligtelsen til at udstede en faktura i forbindelse med sådanne salg også afskaffet. Det foreslås samtidig, at fritagelsen fastsættes direkte i loven, jf. lovforslagets nr. 20.

Angivelsesfrist

En evaluering foretaget af Kommissionen af den gældende MOSS (EU-ordningen og ikke-EU-ordningen) for teleydelser, radio- og TV-spredningstjenester og elektronisk leverede tjenesteydelser, som blev indført den 1. januar 2015, har vist, at kravet om, at momsangivelsen skal indsendes inden for 20 dage efter udgangen af den afgiftsperiode, som angivelsen vedrører, er en utilstrækkelig frist. Dette gælder især for leveringer via et telekommunikationsnet, en grænseflade eller en portal, hvis de ydelser, som leveres via telekommunikationsnettet, grænsefladen eller portalen, formodes at være leveret af operatøren af telekommunikationsnettet, grænsefladen eller portalen, som skal indsamle oplysningerne til udfærdigelse af momsangivelsen hos hver enkelt tjenesteyder.

På denne baggrund og i overensstemmelse med de vedtagne fælles EU-regler foreslås angivelsesfristen forlænget med ca. 10 dage, således at angivelsen for en afgiftsperiode senest skal indgives inden udgangen af den måned, der følger efter den afgiftsperiode, som angivelsen vedrører.

Korrektioner

Kommissionens evaluering af de gældende MOSS-regler har også vist, at kravet om at foretage korrektion i momsangivelsen for den pågældende afgiftsperiode er meget byrdefuldt for

virksomhederne, da det kan medføre, at de skal genindsende flere momsangivelser hver afgiftsperiode.

På denne baggrund og i overensstemmelse med de vedtagne fælles EU-regler foreslås det, at virksomhederne skal korrigere tidligere momsangivelser i en efterfølgende angivelse i stedet for i angivelserne for den afgiftsperiode, som korrektionerne vedrører. Primært af systemmæssige hensyn er det dog vedtaget i Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/2026, at ændringer af tallene i en afgiftsangivelse vedrørende perioder til og med den sidste angivelsesperiode i 2020 skal foretages i denne afgiftsangivelse og ikke i efterfølgende angivelser. Forordningen er direkte gældende i alle EU-lande.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

3.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Forslaget skønnes med betydelig usikkerhed at indebære et merprovenu på ca. 335 mio. kr. umiddelbart og på ca. 300 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd (2020-niveau) fra 2021 og frem, jf. tabel 3.1.1. Finansårsvirkningen i 2020 skønnes at udgøre 0 mio. kr., idet forslaget først træder i kraft fra 2021.

Tabel 3.1.1. Provenumæssige konsekvenser ved modernisering af momsregler for grænseoverskridende handel								
Mio. kr. (2020-niveau)	2020	2021	2022	2023	2024	2025	Varigt	Finansår 2020
Umiddelbar virkning	0	335	335	335	335	335	320	0
Virkning efter tilbageløb	0	315	315	315	315	315	300	-
Virkning efter tilbageløb og adfærd	0	300	300	300	300	300	285	-

De nye regler vurderes samlet set at indebære et merprovenu til Danmark, idet der i højere grad vil blive afregnet moms i Danmark i forbindelse med danske forbrugeres køb i netbutikker i udlandet, dvs. der sker en øget forbrugslandsbeskatning.

Merprovenuet kan blandt andet henføres til, at den gældende danske fjernsalgsgrænse på 280.000 kr. for salg af varer til forbrugere i Danmark fra virksomheder inden for EU erstattes med en fjernsalgsgrænse på 10.000 EUR for det samlede salg af varer og elektroniske ydelser m.v. til forbrugere i alle EU-lande fra virksomheder inden for EU. Det vurderes at medføre, at fjernsalgsgrænsen tilnærmelsesvist ophæves i praksis, og at der fremover i langt de fleste tilfælde skal afregnes moms i forbrugslandet og med forbrugslandets momssats ved fjernsalg til forbrugere i EU af varer og ydelser fra virksomheder inden for EU. Det indebærer således, at der i højere grad skal afregnes moms i Danmark, hvilket vurderes at medføre et merprovenu.

Den nye fjernsalgsgrænse kan dog også indebære et begrænset mindreprovenu, hvis der i dag er danske virksomheder, som sælger til forbrugere i andre EU-lande under den gældende fjernsalgsgrænse, men over den nye fjernsalgsgrænse, og som samtidig afregner moms i Danmark. Fremover skal disse virksomheder således afregne moms i de pågældende lande. Der er ikke skønnet over omfanget af dette mindreprovenu, som derfor ikke indgår i skønnet over de samlede provenumæssige konsekvenser. Mindreprovenuet vurderes dog at være begrænset. Det skyldes, at den danske momssats er blandt de højeste i EU, og at danske virksomheder således efter gældende regler kan have et incitament til at lade sig momsregistrere i de EU-lande, hvortil der fjernsælges, hvis momssatsen i de pågældende lande er lavere end i Danmark.

Merprovenuet kan desuden henføres til, at den gældende danske momsfritagelse for indførsel af

forsendelser med en værdi under 80 kr. fra virksomheder uden for EU, ophæves. Fremover skal der således afregnes moms i forbrugslandet og med forbrugslandets momssats ved fjernsalg til forbrugere i EU af alle varer fra virksomheder i lande uden for EU. Det indebærer, at der altid skal afregnes moms i Danmark ved indførsel af forsendelser fra lande udenfor EU, hvilket vurderes at medføre et merprovenu.

3.2. Implementeringskonsekvenser for det offentlige

Udviklingsomkostningerne som følge af forslaget er fortløbende af hensyn til statens forhandlingsposition ved udbud og kontrahering af de projekter, som forslaget berører.

Hertil kommer ikke uvæsentlige løbende omkostninger til bl.a. drift og sagsbehandling. For at sikre, at virksomhederne kan tilslutte sig One Stop Shop (OSS og IOSS) og benytte ordningerne fra 1. januar 2021, udvikler Skatteforvaltningen de væsentligste funktioner i it-systemerne først, herunder funktionerne for virksomhedernes angivelser og betalinger. Andre funktioner forventes færdiggjort hurtigst muligt derefter, f.eks. rykkerfunktionen, hvilket kan medføre, at der i en kortere tidsperiode vil skulle foretages visse manuelle arbejdsgange i Skatteforvaltningen. Alle skøn er ved at blive konsolideret/udarbejdet.

[Det vurderes, at lovforslaget er i overensstemmelse med principperne om digitaliseringsklarlovgivning.]

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

4.1. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.

De nye regler påvirker danske virksomheder, fordi de har betydning for, hvor og hvordan danske virksomheder og de danske virksomheders konkurrenter i andre lande afregner moms.

Momsafregningen har betydning for den pris, som virksomhederne kan tilbyde forbrugerne, og da landenes momssatser er forskellige, medfører de gældende regler forskellige konkurrencevilkår.

Den nye fjernsalgsgrænse inden for EU vil skabe mere lige konkurrenceforhold mellem virksomheder inden for EU gennem øget forbrugslandsbeskatning. Det vil indebære, at flere virksomheder inden for EU med salg til Danmark fremover skal afregne moms i Danmark i stedet for hjemlandet.

Da momssatsen i Danmark er blandt de højeste i EU, vurderes den nye fjernsalgsgrænse at forbedre danske virksomheders konkurrencevilkår, da virksomhederne i langt de fleste tilfælde vil skulle afregne den samme momssats. Det vurderes at medføre øget omsætning for danske virksomheder. Der er dog ikke skønnet over omfanget af effekten.

Ophævelsen af den gældende moms fritagelse for indførsel af forsendelser med en værdi under 80 kr. fra virksomheder uden for EU fjerner den momsmæssige konkurrencefordel, som disse virksomheder har haft i forhold til virksomheder inden for EU. Fremover skal virksomheder uden for EU således altid afregne dansk moms ved fjernsalg af forsendelser til forbrugere i Danmark. Det medfører, at danske virksomheders konkurrencevilkår forbedres, hvilket vurderes at medføre øget omsætning for danske virksomheder. Der er dog ikke skønnet over omfanget af effekten.

Hvis virksomheder uden for EU fremover vælger at anvende den nye IOSS-ordning for varer, vil forbrugerne ikke skulle betale et særskilt gebyr til transportøren, som i dag typisk udgør 160 kr., for importmomsbehandling af de pakker, der har en værdi over 80 kr. Det vil isoleret set gøre det

billigere for danskere at handle varer af en vis værdi fra virksomheder i lande uden for EU, idet det dog må antages, at omkostninger til arbejdet i forbindelse med angivelse og betaling i IOSS vil blive en integreret del af varens pris. Hvis virksomheder uden for EU vælger ikke at anvende den nye IOSS-ordning for varer, vil forbrugerne derimod skulle betale et særskilt gebyr for importmomsbehandling for alle forsendelser, dvs. også for forsendelser med en værdi under 80 kr. Ændringer i danske forbrugeres betaling af gebyrer ved køb af varer fra virksomheder udenfor EU kan påvirke danske virksomhedernes konkurrenceevne.

4.2. Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Erhvervsstyrelsens Område for Bedre Regulering (OBR), tidligere TER, har følgende vurdering af forslagets administrative konsekvenser for erhvervslivet:

”Administrative konsekvenser

OBR vurderer, at lovforslaget, når det bliver udmøntet i praksis, samlet kan medføre administrative lettelser for erhvervslivet på over 4 mio. kr. årligt.

One Stop Shop

De administrative lettelser består i, at en række virksomheder i dag momsregistrerer sig og betaler moms i hvert enkelt EU-land. Dette gælder både virksomheder, som skal momsregistrere sig, da de sælger varer over det pågældende lands fjernsalgsgrænse, og virksomheder der frivilligt momsregistrerer sig i andre EU-lande for at drage fordel af landets lavere momssats.

På baggrund af lovforslaget får virksomheder, der hidtil har solgt varer enten med frivillige momsregistreringer i andre forbrugslande eller påkrævede momsregistreringer på grund af en omsætning over forbrugslandenes fjernsalgsgrænser, en løbende administrativ lettelse. Lettelsen binder i, at virksomhederne fremover kan vælge at angive og betale moms kvartalsvis af en omgang gennem One Stop Shop (OSS). Dette vil – afhængigt af det specifikke forbrugslands momsregler – medføre, at virksomhederne skal angive og betale moms færre gange, end de gør i dag.

Forslaget medfører også administrative omstillingsbyrder for virksomhederne. Byrderne består i, at virksomhederne skal registrere sig i OSS for at anvende ordningen.

Korrektioner

Virksomhederne har hidtil skulle foretage eventuelle korrektioner i momsangivelsen for den pågældende afgiftsperiode. Det har været byrdefuldt for virksomhederne, da de ofte har skulle genindsende flere momsangivelser hver afgiftsperiode.

De administrative lettelser består i, at lovforslaget tilsiger, at virksomhederne fremover skal korrigere tidligere momsangivelser i en efterfølgende angivelse i stedet for i angivelserne for den afgiftsperiode, som korrektionerne vedrører. Dette vil minimere antallet af genindsendelser af momsangivelserne.

OBR vurderer på baggrund af ovenstående, at de samlede administrative lettelser for erhvervslivet kan være over 4 mio. kr. årligt.

Skatteministeriet forventer, at mellem 4.000-12.000 virksomheder vil registrere sig i OSS. Inden populationen kendes nærmere, vil en AMVAB-måling indebære stor usikkerhed om de reelle

administrative konsekvenser ved forslaget. Derfor anbefaler OBR at foretage en AMVAB-måling, når det er muligt at kvantificere lettelserne nærmere.

Principper for agil erhvervsrettet regulering

Skatteministeriet har vurderet, at principperne for agil erhvervsrettet regulering ikke er relevante for de konkrete ændringer i lovforslaget. OBR har ingen bemærkninger hertil.”

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget medfører ikke administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget gennemfører de dele af Rådets direktiv 2017/2455/EU af 5. december 2017 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2009/132/EF for så vidt angår visse momsforpligtelser i forbindelse med levering af ydelser og fjernsalg af varer, der skal være gennemført i national ret og træde i kraft den 1. januar 2021. Desuden gennemfører lovforslaget Rådets direktiv 2019/1995/EU af 21. november 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår bestemmelserne om fjernsalg af varer og visse indenlandske leveringer af varer.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den xx. yyyy til den zz.ææææ 201x været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatsamfundet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, CEPOS, Cevea, Danmarks Statistik Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Danske Advokater, Datatilsynet, DI, DI Transport, Erhvervsstyrelsen – OBR, FDIH, Finans Danmark, Forbrugerrådet Tænk, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen for Platformsøkonomi i Danmark, FSR - danske revisorer, IBIS, Justitia, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kraka, Landsskatteretten, Mellemfolkeligt Samvirke, Sikkerhedsstyrelsen, Skatteankestyrelsen, SRF Skattefaglig Forening.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Forslaget skønnes at indebære et merprovenu efter tilbage og adfærd på ca. 300 mio. kr. fra 2021 og frem.	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Udviklingsomkostningerne som følge af forslaget er fortrolige af hensyn til statens forhandlingsposition ved udbud og kontrahering af de projekter, som forslaget

		berører.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Der er ikke skønnet over omfanget.	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	OBR vurderer, at de samlede administrative lettelser for erhvervslivet kan være over 4 mio. kr. årligt, men anbefaler at en måling først gennemføres, når population m.v. kendes.	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget har til hensigt at gennemføre de dele af Rådets direktiv 2017/2455/EU af 5. december 2017 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2009/132/EF for så vidt angår visse momsforpligtelser i forbindelse med levering af ydelser og fjernsalg af varer, der skal være gennemført i national ret og træde i kraft den 1. januar 2021. Desuden gennemfører lovforslaget Rådets direktiv 2019/1995/EU af 21. november 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår bestemmelserne om fjernsalg af varer og visse indenlandske leveringer af varer.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/Går videre end minimumskrav i EU-regulering	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Fodnote 1 til momsloven indeholder henvisning til de EU-retsakter, som er gennemført i dansk ret gennem momsloven.

I den gældende note er anført, at dele af Rådets direktiv 2017/2455/EU af 5. december 2017 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2009/132/EF for så vidt angår visse momsforpligtelser i forbindelse med levering af ydelser og fjernsalg af varer og 2009/132/EF for så vidt angår visse momsforpligtelser i forbindelse med levering af ydelser og fjernsalg af varer, er gennemført i momslovgivningen. Disse dele skulle i henhold til direktiverne gennemføres med virkning fra den 1. januar 2019, hvilket skete med § 5 i lov nr. 1726 af 27. december 2018. De resterende dele af direktiverne skal være gennemført den 1. januar 2021.

Det foreslås, at noten ændres, således at det anføres, at Rådets direktiv 2017/2455/EU af 5.

december 2017 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2009/132/EF for så vidt angår visse momsforpligtelser i forbindelse med levering af ydelser og fjernsalg af varer og 2009/132/EF for så vidt angår visse momsforpligtelser i forbindelse med levering af ydelser og fjernsalg af varer, med lovforslaget er gennemført i deres helhed.

Med Rådets direktiv 2019/1995/EU af 21. november 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår bestemmelserne om fjernsalg af varer og visse indenlandske leveringer af varer er der foretaget visse yderligere ændringer af momsreglerne for e-handel, der skal træde i kraft den 1. januar 2021. Disse ændringer gennemføres også med dette lovforslag, hvorfor det foreslås, at noten udvides med en henvisning til dette direktiv.

Til nr. 2

I fodnote 2 til momsloven anføres, at der i loven er medtaget visse bestemmelser fra forordninger. Ifølge artikel 288 i EU-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningernes umiddelbare gyldighed i Danmark.

Da det af praktiske hensyn og for at give størst mulig sammenhæng og klarhed over momsreglerne for e-handel med dette lovforslag foreslås, at enkelte bestemmelser fra Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/2026 af 21. november 2019 gengives i loven, foreslås noten udvidet med en henvisning til denne gennemførelsesforordning. Der er tale om forslagene til § 66 n, stk. 3, § 66 s og § 66 t, stk. 4.

Til nr. 3

Efter gældende regler har elektroniske platforme, markedspladser m.v., som formidlere af andres varer, ikke et ansvar rent momsmæssigt i forbindelse med salget af selve varen. Dette er tilfældet, uanset om de formidler varer, der indføres fra lande uden for EU, eller som befinder sig i EU. Når varer fra lande uden for EU indføres af forbrugere i EU, er det forbrugerne, der skal betale importmomsen. Dette sker oftest ved, at transportørerne (kurerer eller postvæsenet) sørger for opkrævningen hos forbrugerne og indbetalingen til skattemyndighederne. Det er dog sådan, at sælger en platform m.v. i eget navn varer, som befinder i EU, er de momsmæssigt ansvarlige. Nogle platforme sælger både i eget navn og som formidlere.

Den stadig stigende e-handel med varer fra virksomheder i lande uden for EU kombineret med, at det i nærværende lovforslag, jf. bemærkningerne til nr. 14, foreslås at ophæve reglen om, at varer med værdi indtil 80 kr. kan indføres momsfrit, vil kunne at give udfordringer med inddrivelse af skyldig moms og problemer med ophobning af varer ved grænserne i forbindelse med opkrævning af importmoms.

For at undgå disse problemer, foreslås det blandt andet, at der gives mulighed for, at momsen af salget opkræves af sælger af varerne, og der så anvendes en ny importordning i One Stop Shop (IOSS) for varer med værdi under 150 euro til angivelse og indbetaling af momsen. Hermed skal der ikke betales importmoms ved selve indførslen, jf. bemærkningerne til nr. 14. For at reducere antallet af virksomheder, der selv angiver og betaler gennem IOSS, og øge mulighederne for inddrivelse af skyldig moms, foreslås det endvidere, at virksomheder etableret i lande uden for EU, med hvilke EU ikke har samarbejdsaftale, skal anvende en EU-etableret formidler til at angive og betale i IOSS, jf. bemærkningerne i nr. 44 til § 66 n.

Det skønnes, at en meget stor del af de importerede varer fra lande uden for EU med værdi under 150 euro sælges gennem elektroniske platforme m.v. For at reducere antallet af virksomheder, der skal opkræve moms i forbindelse med varesalget, foreslås det som ny § 4, stk. 6, at platforme m.v., der formidler fjernsalg af varer indført fra et sted uden for EU, momsmæssigt anses for selv at have modtaget og solgt varerne. Det vil således være disse platforme m.v., og ikke de virksomheder som sælger deres varer gennem platformene, der har ansvaret i forhold til momsreglerne. Anvendes IOSS, er det således platformene m.v., der er ansvarlige for korrekt opkrævning af moms af forbrugerne i EU. Hvis platformen m.v. er etableret i EU, vil denne selv kunne anvende IOSS for salget, og hvis den er etableret uden for EU, vil den skulle anvende en EU-etableret formidler til at angive for sig i IOSS. Anvendes IOSS ikke, vil platformen skulle sikre, at forbrugeren ikke opkræves moms i forbindelse med salget, idet der så ved indførsel af varen skal betales importmoms.

Det vurderes, at platforme m.v. er mere tilbøjelige end mindre virksomheder til at anvende IOSS og dermed sikre, at varerne ikke skal tilbageholdes, indtil importmomsen er betalt af forbrugerne, og at de desuden er bedre i stand til at foretage korrekt opkrævning af moms hos forbrugerne (fastsætte det korrekte forbrugsland og den rigtige momssats) end de mindre virksomheder.

I § 4, stk. 7, foreslås det, at elektroniske platforme m.v. også skal anses for selv at modtage og sælge varer, der befinder sig i EU, når disse formidles gennem platformen m.v. for en virksomhed, der er etableret i et land uden for EU, og sælges til forbrugere i EU. Der kan f.eks. være tale om varer, som en virksomhed uden for EU har købt i EU og sælger videre til forbrugere i EU gennem en platform, eller varer der tidligere er importeret i EU af virksomheden og lagt på lager i EU, hvorfra de så sælges til forbrugerne gennem en platform.

Moms af varer, som forbrugere køber i et andet EU-land og selv sørger for at få transporteret til det sted, hvor varen skal anvendes, skal betales ved købet i sælgerens land. Derimod skal der betales moms i forbrugslandet (det sted, hvor transporten til forbrugeren slutter), når forbrugeren f.eks. køber varen over nettet, og sælgeren direkte eller indirekte sørger for transporten til forbrugeren.

Den gældende momslov har i § 14, stk. 1, nr. 2, en definition af fjernsalg af varer inden for EU. Definitionen lyder: ”Ved fjernsalg forstås salg af varer, bortset fra varer afgiftsberigtiget som brugte varer m.v. efter reglerne i kapitel 17 eller efter tilsvarende regler i et andet EU-land, fra et EU-land til et andet EU-land, hvor varerne direkte eller indirekte forsendes eller transporteres af sælgeren eller på dennes vegne til en køber, der ikke er registreret efter §§ 47, 49-50 a eller 51 eller 51 a eller efter tilsvarende regler i et andet EU-land.”

I de nye EU-regler for e-handel vedtaget ved Rådets direktiv (EU) 2017/2455 findes både definitioner af fjernsalg af varer inden for EU og fjernsalg af varer indført fra steder uden for EU. Definition af fjernsalg af varer fra steder uden for EU er nødvendig, idet der indføres nye regler for momsbehandlingen af varer, der importeres, herunder en ophævelse af grænsen på 80 kr. for momsfri import og mulighed for anvendelse af en importordning i OSS (IOSS) til momsangivelse og -betaling. For at disse regler kan fungere ensartet i alle EU-lande, er det væsentligt, at definitionen er fastsat entydigt.

Det foreslås, at de fælles definitioner fastsættes i momslovens § 4, stk. 8 og 9, og som konsekvens heraf foreslås definitionen i § 14, stk. 1, nr. 2 ophævet, jf. lovforslagets nr. 4 og 5.

Til nr. 4 og 5

Momslovens § 14 fastsætter det sted, hvor der skal betales moms af leverancer af varer (leveringsstedet). I stk. 1, nr. 2, er fastsat, at leveringsstedet er her i landet, ”når varen forsendes eller transporteres og varen befinder sig her i landet på det tidspunkt, hvor forsendelsen eller transporten til aftageren påbegyndes. Leveringsstedet er dog ikke her i landet, når varen installeres eller monteres i udlandet af leverandøren eller på dennes vegne, eller når varen sælges ved fjernsalg til andre EU-lande og virksomheden er registreringspligtig for dette salg i det andet EU-land. Ved fjernsalg forstås salg af varer, bortset fra varer afgiftsberigtiget som brugte varer m.v. efter reglerne i kapitel 17 eller efter tilsvarende regler i et andet EU-land, fra et EU-land til et andet EU-land, hvor varerne direkte eller indirekte forsendes eller transporteres af sælgeren eller på dennes vegne til en køber, der ikke er registreret efter §§ 47, 49-50 a eller 51 eller 51 a eller efter tilsvarende regler i et andet EU-land.”

Som en konsekvens af forslaget om at flytte definitionen af fjernsalg af varer inden for EU til lovens § 4, stk. 8, jf. bemærkningerne til nr. 3, foreslås definitionen at udgå af § 14, stk. 1, nr. 2, hvorved bestemmelsens 3. pkt. ophæves. Da det endvidere i lovforslaget foreslås at indsætte særlige regler for leveringsstedet for fjernsalg i nye §§ 14 b og 21 e (jf. bemærkningerne til nr. 8 og 10), foreslås der indsat en henvisning til § 14 b og § 21 e i bestemmelsens 2. pkt.

Til nr. 6

I loven § 14, stk. 1, nr. 3, fastsættes, at leveringsstedet er her i landet, når en vare sælges ved fjernsalg fra et andet EU-land, og virksomheden er registreringspligtig for dette salg her i landet, jf. § 48, stk. 3. Denne bestemmelse, sammenholdt med gældende § 14, stk. 1, nr. 2 og § 48, stk. 3, betyder, at der kun skal betales moms her i landet af fjernsalg af varer fra virksomheder i andre EU-lande til danske forbrugere, når den danske nationale fjernsalgsgrænse på 280.000 kr. er overskredet.

Som en konsekvens af forslaget om at indsætte særlige regler for leveringsstedet for fjernsalg inden for EU i nye §§ 14 b og 21 e (jf. bemærkningerne til nr. 8 og 10), samt at ophæve den nugældende fjernsalgsgrænse og erstatte denne med en ny fælles EU-grænse (jf. bemærkningerne til nr. 4 og 5, 10 og 17) foreslås § 14, stk. 1, nr. 3, ophævet.

Til nr. 7

Ved lov nr. [L 27] af xx. november 2019 blev Rådets direktiv 2018/1910/EU af 4. december 2018 gennemført i dansk ret, herunder blev der som § 14 a indført nye regler, der præciserer leveringsstedet i forbindelse med kædehandel mellem virksomheder. I ovennævnte direktiv blev fastsat, at disse regler for leveringsstedet ikke finder anvendelse i situationer, hvor elektroniske platforme m.v. efter de nye regler for e-handel, der skal træde i kraft 1. januar 2021, bliver anset for selv at modtage og levere de varer, som sælges gennem deres platforme m.v.

De nye regler for e-handel og dermed reglerne for platforme m.v. gennemføres ved nærværende lovforslag. Det foreslås derfor, at der i § 14 a, indsættes et nyt stk. 4, hvor det fremgår, at de øvrige bestemmelser i § 14 a ikke skal finde anvendelse på de situationer, der er omfattet af lovens § 4, stk. 6 og 7.

Til nr. 8

De gældende bestemmelser om leveringsstedet for leverancer af varer – det vil sige det sted, hvor momsen skal betales – fremgår alle i dag af lovens § 14, herunder også fjernsalg af varer.

Ved fjernsalg af varer er hovedreglen, at leveringsstedet er det land, hvor transporten/forsendelsen til forbrugeren slutter. Indføres en vare i et andet EU-land end der, hvor transporten til forbrugeren slutter, vil der være tale om to transaktioner. Den første transaktion er en import med betaling af moms i importlandet, hvis varens værdi overstiger landet bundgrænse (her i landet 80 kr.), og den næste er en intern EU-levering med leveringssted der, hvor transporten til forbrugeren slutter.

Som omtalt i bemærkningerne til nr. 3 foreslås der indført nye momsregler for indførsel af varer fra lande uden for EU til forbrugere i EU (bl.a. ophævelse af 80 kr. grænsen og mulighed for anvendelse af IOSS). Det betyder, at der ved anvendelse af IOSS ikke skal betales importmoms ved selve indførelsen, og for at understøtte disse regler, er der indført en definition på fjernsalg af varer fra et sted uden for EU.

På linje med, at definitionerne af fjernsalg foreslås samlet i § 4, stk. 8 og 9, foreslås det, at reglerne for, hvor moms af fjernsalg skal betales (leveringsstedsreglerne) samles i en ny § 14 b.

Det foreslås fastsat i § 14 b, stk. 1, at leveringsstedet for fjernsalg af varer inden for EU er her i landet, når varerne befinder sig her i landet på tidspunktet for, hvor forsendelsen eller transporten til aftageren afsluttes. Dette svarer til den gældende hovedregel for leveringssted for fjernsalg i § 14, stk. 1, nr. 2, 2. pkt., og nr. 3.

Det foreslås fastsat i § 14 b, stk. 2, at leveringsstedet for fjernsalg af varer indført fra et sted uden for EU til et andet EU-land end der, hvor forsendelsen eller transporten til forbrugeren afsluttes, skal anses for at være i det land, hvor varerne befinder sig på tidspunktet, hvor forsendelsen eller transporten af varerne til forbrugeren afsluttes. Et eksempel på dette kan være, hvis en dansk forbruger over nettet køber en vare fra en virksomhed etableret i et land uden for EU, og denne vare fysisk indføres i Tyskland, før transporten til den danske forbruger slutter i Danmark. I henhold til bestemmelsen er leveringsstedet her i landet, det vil sige, at der skal betales moms af varerne her i landet. Dette svarer til gældende retstilstand, men til forskel fra gældende ret vil der ikke skulle betales importmoms ved indførslen i EU, hvis IOSS anvendes, jf. bemærkningerne i nr. 44 til § 66 o, hvor det fastsættes, at varerne skal anses for at være leveret på det tidspunkt, hvor betalingen for varerne accepteres, og afgiftspligten indtræder derfor på dette tidspunkt – og ikke på tidspunktet for selve indførslen i EU.

Reglen i stk. 2 om, at der skal betales moms i det land, hvor transporten/forsendelsen til forbrugeren slutter, gælder således, uanset om der anvendes IOSS eller ej, men anvendes IOSS ikke, skal der også betales importmoms.

Hvis virksomheden, der sælger varerne selv indfører varen og betaler importmomsen, kan virksomheden normalt fradrage denne eller få den godtgjort. Hvis varen indføres f.eks. gennem postsystemet, vil varen forsendes med transit (toldmæssig forsendelsesordning), og importmomsen betales i det land, hvor forsendelsen til forbrugeren slutter. Forbrugslandet bliver derfor anset for indførselslandet, uanset at varen fysisk blev indført i et andet EU-land.

Det foreslås præciseret i § 14 b, stk. 3, at leveringsstedet ved fjernsalg af varer for steder uden for EU er i det land, hvor transporten til forbrugeren slutter, når varen indføres i dette land (og ikke som i stk. 2 i et andet EU-land). Reglen gælder kun, når IOSS anvendes, idet der uden anvendelse af ordningen vil skulle betales importmoms i dette land i stedet for.

Det foreslås præciseret i § 14 b, stk. 4, at bestemmelserne i stk. 1-3 ikke gælder leveringer af brugte genstande, kunstgenstande, samlereobjekter og antikviteter eller leveringer af brugte transportmidler, der pålægges moms i henhold til særordningen for brugte varer i lovens kapitel 17. Dette svarer til gældende regler, hvor det i § 14, stk. 1, nr. 2, 3. pkt., fremgår, at disse leveringer ikke anses som fjernsalg.

For en vare solgt ved fjernsalg fra steder uden for EU er leveringsstedet (det sted, hvor momsen skal betales) det sted, hvor transporten/forsendelsen til kunden afsluttes, jf. bemærkningerne ovenfor. Når varen sælges gennem en platform m.v., som anses for sælger af varen, jf. bemærkningerne til nr. 3, opdeles salget reelt i to leveringer. Den første levering fra en virksomhed til platformen, hvilket vil sige en levering mellem to virksomheder (B2B), og den anden levering fra platformen til forbrugeren (B2C). Da leveringsstedet afhænger af, hvor transporten/forsendelsen til kunden slutter, er det nødvendigt at fastslå, hvilken forsendelse/transport af varerne leveringen skal henføres til.

Det foreslås derfor fastslået i § 14 c, at forsendelsen/transporten skal henføres til leveringen fra platformen til forbrugeren (B2C leveringen).

Til nr. 9

Leveringsstedet for elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester, der sælges til forbrugere, er dér, hvor forbrugeren er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted, jf. lovens nugældende § 21 c, stk. 1. Moms af ydelserne kan angives og betales gennem OSS (nuværende EU-ordning).

I § 21, stk. 2, er der en undtagelse fra denne hovedregel, hvorefter visse af disse leveringer i stedet har leveringssted der, hvor leverandøren er etableret (dennes hjemland). Dette gælder leveringer til forbrugere i andre EU-lande end der, hvor virksomheden er etableret, og dens samlede omsætning af ydelserne til forbrugerne i de andre EU-lande ikke overstiger 10.000 euro i det indeværende kalenderår, og dette heller ikke var tilfældet i det foregående år. I henhold til stk. 3, kan leverandøren vælge ikke at anvende undtagelsen i stk. 2, og i stedet betale moms for alt salg i forbrugslandene. Dette valg skal gælde for en periode på mindst 2 kalenderår.

Det foreslås, at stk. 2 og 3 ophæves, idet der i forbindelse med vedtagelsen i EU af de nye e-handelsregler for varer er vedtaget, at tærsklen på de 10.000 euro skal gælde for en virksomheds samlede leveringer af alle de ydelser og varer, som den i teorien kan angive gennem EU-ordningen i OSS, herunder fjernsalg af varer inden for EU. Der henvises til bemærkningerne til nr. 10, hvor den nye grænse foreslås indsat i en ny § 21 e.

Til nr. 10

Efter gældende regler har levering af visse ydelser til forbrugere ikke leveringssted efter hovedreglen for ydelser, som er det sted, hvor virksomheden er etableret. Dette gælder f.eks. levering af elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester, som har leveringssted der, hvor forbrugeren er etableret/bor, leveringer i forbindelse med fast ejendom (f.eks. udlejning), som har leveringssted der, hvor ejendommen er beliggende, og levering af adgang til arrangementer inden for kultur, sport, videnskab, undervisning, underholdning og lignende, som har leveringssted der, hvor arrangementet finder sted.

Efter gældende regler kan kun leveringer af elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-

spredningstjenester til forbrugere i andre EU-lande end der, hvor virksomheden er etableret, angives og betales i MOSS (nuværende EU-ordning). Som beskrevet i bemærkningerne til nr. 9 kan virksomheder med en omsætning på ikke over 10.000 euro årligt til andre EU-landes forbrugere dog vælge at betale moms i eget land for disse ydelser.

Fjernsalg af varer inden for EU (salg til forbrugere i andre EU-lande end der, hvor virksomheden er etableret) har leveringssted der, hvor transporten/forsendelsen til forbrugeren slutter, når den årlige omsætning til forbrugere i et givent EU-land overstiger dette lands fjernsalgsgrænse. Er omsætningen under grænsen, kan virksomheden betale momsen i eget land. Den danske fjernsalgsgrænse er 280.000 kr. Hvis en virksomhed etableret i et andet EU-land har en omsætning på over 280.000 kr. årligt til danske forbrugere, skal den momsregistreres her i landet og betale dansk moms af hele omsætningen (der kan ikke efter gældende regler angives og betales gennem MOSS).

I nærværende lovforslag foreslås den eksisterende OSS EU-ordning udvidet til at omfatte alle ydelser, der har leveringssted i et andet EU-land end der, hvor virksomheden er etableret, samt fjernsalg af varer inden for EU, jf. bemærkningerne til nr. 24 og 25.

Det foreslås, at den gældende særregel for begrænset salg inden for EU af elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester på 10.000 euro ændres til også at omfatte en virksomheds omsætning af varer omfattet af fjernsalgsreglerne inden for EU.

Det foreslås derfor i § 21 e, stk. 1, at leveringsstedet er i det EU-land, hvor virksomheden er etableret, har sin bopæl eller sædvanlige opholdssted, når der er tale om levering af ydelser eller fjernsalg af varer til forbrugere i andre EU-lande og den samlede værdi uden moms af leveringerne ikke overstiger 10.000 euro i det indeværende og foregående kalenderår.

Det foreslås i stk. 2, at virksomheden kan vælge ikke at anvende reglen i stk. 1, men i stedet anvende de almindelige leveringsstedsregler. Dette valg skal gælde for en periode på mindst 2 kalenderår.

Til nr. 11

I den gældende momslovs §§ 23 og 24 er tidspunktet for afgiftens indtræden for levering af varer fastsat (leveringstidspunktet).

I lovforslagets nr. 3 foreslås ved indsættelse af § 4, stk. 6 og 7, at platforme m.v., der formidler fjernsalg af varer med en værdi på ikke over 150 euro indført fra et sted uden for EU eller levering af varer inden for EU fra en virksomhed, der ikke er etableret i EU, skal anses for at levere varerne selv. For at undgå tvivl om, hvorvidt leveringstidspunktet skal ses i forhold til den underliggende sælger etableret uden for EU eller den formidlende platform m.v., er det nødvendigt at fastsætte en særlig regel for, hvornår afgiftspligten indtræder for varer formidlet gennem platformene m.v.

Det foreslås i § 23 a, at når en platform m.v. i henhold til de forslåede § 4, stk. 6 og 7, anses for at have modtaget og leveret varerne, er leveringstidspunktet og tidspunktet for afgiftens indtræden det tidspunkt, hvor betalingen for varen er accepteret.

Til nr. 12

I henhold til den gældende momslovs § 27, stk. 4 og 6, kan en virksomhed fradrage rabatter og

foretage korrektioner på grund af tab på debitorer på det tidspunkt, hvor disse rabatter bliver effektive, og tabet på debitorerne konstateres. Dermed skal fradragene tages og korrektioner foretages i afgiftsangivelserne for disse perioder og ikke ved regulering af den afgiftsperiode, hvor den relevante levering af varen eller ydelsen blev leveret. Reglen gælder dog ikke tilsvarende for de elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningsydelser, som er omfattet af gældende MOSS ordninger. I lovens § 66 g, stk. 3, der gælder for ydelserne omfattet af MOSS, er fastsat, at fradrag i afgiftsgrundlaget som følge af prisafslag og korrektioner som følge af tab på debitorer, skal foretages i den afgiftsperiode, hvor leveringen fandt sted af den ydelse, som prisafslaget eller tabet vedrører. Tilsvarende gælder i henhold til § 66 g, stk. 2, for alle øvrige ændringer i tallene i en MOSS afgiftsangivelse.

I forbindelse med gennemførelse af de nye regler for e-handel foreslås det, at rettelser til tidligere angivelser fremover skal foretages i en efterfølgende angivelse, og altså ikke længere ved en rettelse i en allerede indsendt angivelse. Dette foreslås også at gælde ændringer som følge af prisnedslag og tab på debitorer.

Det foreslås, at disse regler samles i § 66 g, stk. 2, og at stk. 3 ophæves. Der henvises til bemærkningerne til nr. 36 og 37. Som konsekvens heraf foreslås henvisningen til § 66 g, stk. 3, at udgå i § 47, stk. 4 og 6.

I Rådets gennemførelsesforordning, der er direkte gældende i alle EU-lande, foreslås primært af systemmæssige hensyn, at ændringer af tallene i en afgiftsangivelse, herunder fradrag som følge af prisafslag og korrektioner som følge af konstaterede tab på debitorer, vedrørende perioder til og med den sidste angivelsesperiode i 2020, vil skulle foretages i denne afgiftsangivelse og ikke i efterfølgende angivelser.

Til nr. 13

Leveringer mellem virksomheder er normalt momspligtige, dog således at køber kan fratrække momsen på indkøbet, hvis det anvendes af køber til fuldt ud momspligtige formål. Lovens § 34 indeholder dog visse afgiftsfritagelser for leveringer.

Det foreslås i en ny § 34 a, at i situationer omfattet af § 4, stk. 7, er B2B leveringen mellem en virksomhed etableret uden for EU og den platform m.v., hvorigennem varerne sælges, afgiftsfri. Det vil sige, at der i B2B leveringen ikke skal opkræves moms, og der er derfor heller ikke en købsmoms at fradrage for platformen m.v. Herefter vil alene B2C leveringen (fra platformen til forbrugeren) blive pålagt moms, og denne moms skal betales i det EU-land, hvor transporten/forsendelsen til forbrugeren slutter.

Til nr. 14

I henhold til den gældende lovs § 36, stk. 1, nr. 3, er indførsel af varer fra steder uden for EU fritaget for moms, når varens samlede værdi ved erhvervsmæssige forsendelser (forsendelser fra en virksomhed) ikke overstiger 80 kr. Fritagelsen omfatter dog ikke alkoholholdige varer, parfume og toiletvand, tobak og tobaksvarer. Endvidere omfatter fritagelsen ikke dansksprogede magasiner, tidsskrifter og lign., der sendes til Danmark fra lande uden for EU, samt magasiner, tidsskrifter og lign., der efter trykning i et EU-land sendes ud af EU for derfra at blive sendt til Danmark.

Det vurderes, at fritagelsen skaber konkurrenceforvridning mellem virksomheder inden for og uden for EU, da virksomheder inden for EU ikke har tilsvarende afgiftsfritagelse. Herudover betyder

fritagelsen provenutab for EU-landene.

På denne baggrund foreslås afgiftsfritagelsen ophævet således, at der fremover skal betales moms af alle varer indført fra steder uden for EU uanset varernes værdi.

For at undgå dobbeltmoms ved indførsel af disse varer fra steder uden for EU foreslås samtidig ved ændring af § 36, stk. 1, nr. 3, at importen er fritaget for afgift (importmoms), hvis leverandøren af varerne anvender importordningen (IOSS) til angivelse og betaling af momsen for varerne.

Til nr. 15

Lovens § 47 indeholder regler for momsregistrering ved leverancer. Hovedreglen i stk. 1 er, at afgiftspligtige personer, der driver virksomhed med levering af varer og ydelser, skal anmelde deres virksomhed til registrering hos Skatteforvaltningen. Der er dog visse undtagelser, f.eks. for virksomheder der driver momsfrataget virksomhed.

Der er ikke i disse bestemmelser særlige regler for virksomheder, der ønsker at blive registreret i OSS og IOSS med Danmark som identifikationsmedlemsland. Disse regler findes i kapitel 16, som omhandler disse særordninger.

Det foreslås, at det præciseres i § 47 ved indsættelse af et nyt stk. 5, at afgiftspligtige personer, og formidlere der agerer på deres vegne, og som anvender særordningerne i kapitel 16, skal registreres efter reglerne for disse ordninger.

Til nr. 16

Den foreslåede ændring til § 47, stk. 7, er en konsekvens af lovforslagets nr. 15, hvor der i § 47 indsættes et nyt stk. 5, hvorved gældende lovs § 47, stk. 5-8 bliver § 47, stk. 6-9.

Til nr. 17

Efter gældende § 48, stk. 3, skal virksomheder i andre EU-lande ikke registreres og betale afgift her i landet, når de leverer varer (der ikke er punktafgiftspligtige varer) ved fjernsalg til forbrugere her i landet, og den samlede omsætning her til landet hverken i det løbende eller i det foregående kalenderår overstiger 280.000 kr. Dette skyldes, at leveringsstedet i henhold til gældende lov § 14, stk. 1, nr. 3, for disse leveringer ikke er her i landet, men i virksomhedens hjemland. Dette er en undtagelse fra hovedreglen for leveringsstedet for fjernsalget, som er i det land, hvor transporten/forsendelsen til forbrugeren slutter. Omsætningsgrænsen på 280.000 kr. er den nationale danske fjernsalgsgrænse.

Det foreslås, at fjernsalgsgrænsen ophæves, og § 48, stk. 3, ophæves. Herefter vil leveringsstedet for al fjernsalg i princippet være i det land, hvor transporten eller forsendelsen til forbrugeren slutter. Det foreslås dog, at der indsættes en fælles EU-grænse i ny § 21 e, hvorefter leveringsstedet er i virksomhedens land, hvis den samlede omsætning af fjernsalg inden for EU og EU-virksomheders levering af elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester til forbrugere i EU-lande, hvor virksomheden ikke er etableret, når dens samlede omsætning til forbrugere i andre EU-lande ikke overstiger 10.000 euro i det løbende og foregående kalenderår, jf. bemærkningerne til nr. 10.

Overstiger virksomhedens omsætning den nye fælles EU-grænse på 10.000 euro, eller fravælger virksomheden at anvende grænsen, skal virksomheden registreres her i landet i henhold til § 47, stk.

1, eller efter reglerne for registrering i kapitel 16, hvis EU-ordningen i OSS anvendes, jf. bemærkningerne til nr. 15.

Til nr. 18 og 19

De foreslåede ændringer er konsekvenser af lovforslagets nr. 20.

Til nr. 20

Efter de gældende regler i lovens § 52, stk. 4, skal fakturering ske efter reglerne her i landet, når leverandøren er registreret her i landet for brug af særordningerne i kapitel 16 (MOSS). I henhold til § 52 a, stk. 10, kan skatteministeren fastsætte nærmere regler om lempelse af fakturakravene. I momsbekendtgørelsen (BEK nr. 808 af 30. juni 2016 med senere ændringer) er det i § 64 fastsat, at udenlandske virksomheder, der anvender MOSS (EU-ordningen og ikke-EU-ordningen) er undtaget fra kravet om, at der for leveringer omfattet af ordningerne skal udstedes en faktura til aftageren, når denne er en ikkeafgiftspligtig person (forbruger).

Af hensyn til retssikkerheden foreslås det, at denne undtagelse for at udstede faktura fastsættes i loven, og at undtagelsen udvides til at omfatte alle virksomheders leveringer, der angives i One Stop Ordningerne, som ved nærværende lovforslag udvides til at omfatte fjernsalg af varer og alle ydelser, med leveringssted i et EU-land, hvor leverandøren ikke er etableret (EU-ordningen, ikke-EU-ordningen og importordningen).

På baggrund af ovenstående foreslås det i nyt § 52 a, nr. 3, fastsat, at faktureringspligten ikke omfatter udenlandske virksomheders levering af varer og ydelser, der omfattes af virksomhedens anvendelse af en af særordningerne i kapitel 16.

Til nr. 21

Virksomheder, der anvender gældende MOSS til angivelse og betaling af moms for salg af elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningsydelser skal føre et detaljeret regnskab over salgene og opbevare disse regnskaber i 10 år fra udgangen af det år, hvor leveringen blev foretaget. Efter anmodning skal regnskaberne gøres elektronisk tilgængelige for de berørte EU-landes skattemyndigheder, jf. lovens § 66 h. De nærmere regnskabskrav er fastsat i Rådets gennemførelsesforordning (EU) 282/2011, som er direkte gældende.

I nærværende lovforslag foreslås disse krav til regnskaber udvidet til alle virksomheder, herunder platforme m.v., der anvender OSS – herunder også for fjernsalg af varer – jf. bemærkningerne til nr. 38 og til § 66 r i nr. 44.

For at sikre kontrol med alle elektroniske platforme m.v., der formidler levering af varer og ydelser til forbrugere i EU – men som ikke nødvendigvis bruger OSS – foreslås det i ny § 55 d, stk. 1, at disse platforme m.v. også bliver forpligtede til at føre regnskab over deres leveringer. Regnskaberne skal være tilstrækkelig detaljerede til, at skattemyndighederne i de EU-lande, hvor leveringerne er momspligtige, kan kontrollere om momsen er bogført korrekt.

Det foreslås i stk. 2, at disse regnskaber skal opbevares i 10 år fra udgangen af det år, hvor de pågældende leveringer fandt sted, og at regnskaberne efter anmodning skal gøres elektronisk tilgængelige for de berørte EU-lande.

De nærmere krav om oplysninger i regnskabet er fastsat i Rådets gennemførelsesforordning. Der er

tale om navn, postadresse og elektronisk adresse eller websted på den leverandør, hvis leveringer formidles ved hjælp af platformen m.v. For formidling af varer skal regnskabet desuden indeholde beskrivelse af varerne, deres værdi og det sted transporten/forsendelsen afslutter, leveringstidspunkt og eventuelt ordrenummer/transaktionsnummer. For ydelser skal regnskabet indeholde beskrivelse af ydelserne, deres værdi, oplysninger til at fastslå leveringssted og -tidspunkt samt eventuelle ordrenummer.

Forslaget betyder, at skattemyndighederne kan kontrollere de varer og ydelser, der leveres gennem platforme m.v., selv om disse ikke anvender en One Stop Ordning.

Til nr. 22 og 23

Efter gældende regler kan EU-ordningen og ikke-EU-ordningen i MOSS i lovens kapitel 16 ifølge overskriften før § 66 og definitionerne af ordningerne i § 66 kun anvendes af ikkeetablerede afgiftspligtige personer (virksomheder), der leverer elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester til ikke afgiftspligtige personer (forbrugere) i EU. EU-ordningen er forbeholdt virksomheder, der er etableret i EU, men ikke i forbrugsmedlemslandet, jf. § 66, nr. 1. Ikke-EU-ordningen kan anvendes af virksomheder, der ikke er etableret i EU, jf. § 66, nr. 2.

Det foreslås, at EU-ordningen udvides til at omfatte alle ydelser til forbrugere i EU, fjernsalg af varer inden for EU og visse indenlandske leveringer. Det foreslås endvidere, at ikke-EU-ordningen udvides til at omfatte alle ydelser til forbrugere i EU. Endelig foreslås indført en ny ordning kaldet importordningen for fjernsalg af varer indført fra et sted uden for EU. *Overskriften før § 66* foreslås ændret til at afspejle dette, og de nye definitioner af ordningerne foreslås affattet i § 66, nr. 1-3.

I den gældende § 66, nr. 3, er der en definition af forbrugsmedlemsland, som værende det medlemsland, hvor leveringen af elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester til forbrugere anses for at finde sted i henhold til leveringsstedsreglerne i § 21 c. Denne definition gælder for begge de gældende ordninger, det vil sige EU-ordningen og ikke-EU-ordningen. Med den foreslåede udvidelse af ordningerne i OSS er det nødvendigt at ændre denne definition. Da der endvidere er forskel på leveringsstedsreglerne for ydelser og fjernsalg af varer foreslås det, at den fælles definition i § 66 udgår, og at der i stedet indsættes specifikke definitioner for hver af de tre ordninger, jf. bemærkningerne til nr. 25, 30 og til § 66 m i nr. 44.

I den gældende § 66, nr. 4, er der en definition af afgiftsangivelse, som værende en angivelse, som indeholder de oplysninger, der er nødvendige for at fastlægge det afgiftsbeløb, der skal opkræves i hvert medlemsland. Denne definition vil fremover gælde for alle ordningerne og foreslås derfor bibeholdt uændret som § 66, nr. 4.

Til nr. 24 og 25

Gældende overskrift før § 66 a er overskriften for ikke-EU-ordningen og lyder: Særordningen for elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningsydelser leveret af afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i EU.

Det foreslås, at denne ordning udvides til alle ydelser leveret af virksomheder etableret uden for EU til forbrugere i EU, hvor leveringsstedsreglerne fastslår, at leveringen er momspligtig i et EU-land. På denne baggrund foreslås *overskriften* ændret til: Særordning for ydelser leveret af afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i EU.

Den gældende definition af forbrugsmedlemsland, som findes i § 66, nr. 3, bygger på, at leveringsstedet for elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningsydelser er fastsat i § 21 c i kapitel 4. Med den foreslåede udvidelse af ordningen til at gælde alle ydelser, og da leveringsstedet for disse findes i hele kapitel 4, foreslås definitionen af forbrugsmedlemsland indsat i § 66 a som nyt nr. 3, og defineres som det medlemsland, hvor leveringen af ydelser anses for at finde sted i henhold til kapitel 4.

Til nr. 26

I den gældende § 66 b, stk. 1 er fastsat, at en virksomhed, der leverer elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningsydelser til forbrugere i EU, kan vælge at tilslutte sig ikke-EU-ordningen.

Bestemmelsen foreslås affattet således, at den afspejler udvidelsen af ordningen til alle ydelser og med præcisering af, at de virksomheder, der kan anvende ordningen ikke må være etableret i EU, men skal være etableret udenfor EU.

Til nr. 27

Ændringen i § 66 b, stk. 4, er en konsekvens af, at ikke-EU-ordningen udvides til at omfatte alle ydelser og ikke kun elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningsydelser.

Til nr. 28

Der er ikke mulighed for at fradrage købsmoms i ikke-EU-ordningen, og derfor kan de virksomheder, der bruger ordningen, i henhold til den gældende lovs § 66 c få godtgjort købsmoms efter reglerne i § 45, stk. 1. Det vil sige, at har virksomheden momsudgifter her i landet som følge af indkøb her, der anvendes i forbindelse med leveringerne omfattet af ordningen, kan virksomheden søge om godtgørelse af denne moms.

Da anmodning om godtgørelse er administrativt byrdefuldt for virksomhederne, foreslås det, at der indsættes en bestemmelse om, at hvis virksomheden har aktiviteter her i landet, som ikke er omfattet af ikke-EU-ordningen, og for hvilke der kræves momsregistrering her i landet, skal moms af udgifter i forbindelse med aktiviteterne i ikke-EU-ordningen fradrages i den afgiftsangivelse, der skal indgives i forbindelse med momsregistreringen.

Til nr. 29

Den gældende overskrift før § 66 d er overskriften for EU-ordningen og lyder: Særordningen for elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningsydelser leveret af afgiftspligtige personer, der er etableret i EU, men ikke i forbrugsmedlemslandet.

Med nærværende lovforslag foreslås, at denne ordning udvides til alle ydelser, fjernsalg af varer inden for EU og visse indenlandske leveringer foretaget af platforme m.v., der formidler sådanne leveringer. Det betyder, at i EU-ordningen kan medtages f.eks. varer, som sælges til forbrugere i EU, men som en virksomhed/platform etableret uden for EU har på lager i EU, og som sælger dem til forbrugere i EU. Hvis varen befinder sig i et andet EU-land end det, hvor forbrugeren er, og hvor transporten til denne slutter, er der tale om et fjernsalg inden for EU. Men befinder varerne sig på lager i samme land, som hvor forbrugeren er, og hvor transporten til denne slutter, er der tale om et indenlandsk salg, men også disse salg foreslås omfattet af EU-ordningen. For vares vedkommende vil der efter det foreslåede således både være virksomheder/platforme, der ikke er etableret i EU, og visse indenlandske salg, der bliver omfattet af EU-ordningen. For ydelser er det, som efter

gældende regler, stadig en forudsætning, at virksomheden er etableret i EU, men ikke i forbrugsmedlemslandet.

På denne baggrund foreslås overskriften ændret til: Særordning for fjernsalg af varer inden for EU, for levering af varer i et medlemsland ved hjælp af elektroniske grænseflader, der formidler sådanne leveringer, og for ydelser, der leveres af afgiftspligtige personer, der er etableret i EU, men ikke i forbrugsmedlemslandet.

Lovforslagets nr. 30 indeholder visse definitioner og i nr. 31 beskrives de virksomheder, der kan tilslutte sig ordningen.

Til nr. 30

Den gældende § 66 d, stk. 1, indeholder definitioner af en afgiftspligtig person og identifikationsmedlemslandet set i forhold til brug af EU-ordningen. Disse definitioner vedrører alene virksomheder, der leverer elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningsydelser.

Udvidelsen af ordningen, jf. f.eks. bemærkningerne til nr. 29, gør det nødvendigt at justere definitionerne.

Den gældende lovs § 66 d, stk. 1, nr. 1, definerer en afgiftspligtig person, som en virksomhed, der har etableret sin økonomiske virksomhed i EU, eller har et fast forretningssted i EU, men som ikke har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed eller har et fast forretningssted inden for forbrugsmedlemslandets område.

Det foreslås, at denne definition af en afgiftspligtig person ikke bibeholdes, men i stedet defineres som en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i forbrugsmedlemslandet og dermed skal anvendes hovedsagelig i forbindelse med salg af ydelser i EU-ordningen.

I den gældende lovs § 66 d, stk. 1, nr. 2 defineres identifikationsmedlemslandet, som det EU-land, hvor virksomheden har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed eller, hvis hjemstedet for den økonomiske virksomhed ikke er i EU, det sted, hvor vedkommende har et fast forretningssted. I stk. 2 bestemmes, at hvis sidstnævnte virksomhed har mere end ét fast forretningssted i EU, kan denne vælge et af disse lande som identifikationsmedlemsland. Valget er bindende for det pågældende kalenderår og de to efterfølgende kalenderår.

Det foreslås, at den nuværende § 66 d, stk. 1, nr. 2, og stk. 2 sammenskrives i den foreslåede definition af en identifikationsmedlemslandet i den foreslåede § 66 d, nr. 2. Af hensyn til, at EU-ordningen foreslås også at omfatte fjernsalg af varer inden for EU og visse nationale leveringer i tilfælde, hvor virksomheden/platformen hverken har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed i EU eller har et fast forretningssted i EU, jf. bemærkningerne til nr. 29, foreslås tilføjet, hvilket EU-land der er identifikationsmedlemsland i disse tilfælde.

Det foreslås, at når en virksomhed ikke har etableret sin økonomiske virksomhed i EU og ikke har noget fast forretningssted deri, er identifikationsmedlemslandet det EU-land, hvor forsendelsen eller transporten af varerne påbegyndes. Hvis det er i mere end ét medlemsland, at forsendelsen eller transporten af varerne påbegyndes - f.eks. hvis der er lagre i flere EU-lande - skal virksomheden angive, hvilken af de pågældende medlemslande, der er identifikationsmedlemslandet. Ligesom valget af identifikationsmedlemsland i tilfælde, hvor virksomheden har etableret hjemstedet for sin

virksomhed uden for EU, men har mere end ét fast forretningssted i EU, foreslås også beslutningen om identifikationsmedlemsland, når virksomheden ikke har noget forretningssted i EU, at være bindende i det pågældende kalenderår og de to efterfølgende kalenderår.

I den gældende lovs § 66 er en generel definition af forbrugsmedlemsland. Som beskrevet i bemærkningerne til nr. 24 og 25, foreslås denne definition ophævet, og nye definitioner indsat i bestemmelserne for henholdsvis ikke-EU-ordningen, EU-ordningen og importordningen.

Da EU-ordningen foreslås at omfatte både ydelser, fjernsalg af varer inden for EU og visse nationale leveringer, hvor reglerne for, hvor momsen skal betales (leveringsstedsreglerne) er forskellige, foreslås det i § 66 d, nr. 3, at definitionen af forbrugsmedlemsland deles op i disse tre situationer. Ved levering af ydelser er forbrugslandet det EU-land, hvor leveringen anses for at finde sted i henhold til kapitel 4, ved levering af fjernsalg af varer inden for EU er forbrugsmedlemslandet det EU-land, hvor forsendelsen eller transporten af varerne til kunden afsluttes, og ved levering af varer foretaget af en virksomhed, der formidler disse leveringer i overensstemmelse med § 4, stk. 7, og hvor forsendelsen eller transporten af varerne påbegyndes og afsluttes i det samme EU-land, er forbrugsmedlemslandet dette land.

Til nr. 31

Den gældende lovs § 66 e, stk. 1, fastslår, at de virksomheder, der er omfattet af EU-ordningen og vælger at tilslutte sig Danmark som identifikationsmedlemsland, skal anmelde påbegyndelse af aktiviteterne omfattet af ordningen elektronisk til skatteforvaltningen. I bestemmelsen nævnes eksplicit, hvilke afgiftspligtige personer der er tale om, nemlig de, som er omfattet af den gældende EU-ordning, som kun omfatter leverancer af elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningsydelser.

Den foreslåede ændring af § 66 e, stk. 1, er en konsekvens af, at EU-ordningen med dette lovforslag foreslås udvidet til at omfatte alle ydelser, fjernsalg af varer inden for EU og visse indenlandske leveringer af varer.

Til nr. 32

Den gældende lovs § 66 e, stk. 2, 2. pkt., fastslår, at hvis en virksomhed for første gang leverer ydelser, der kan omfattes af EU-ordningen i løbet af det kalenderkvartal, hvori anmeldelsen om tilslutning til ordningen foretages, gælder ordningen fra den første levering, forudsat at anmeldelsen af påbegyndelse af aktiviteten sker senest den tiende dag i måneden efter at den første levering er foretaget.

Det foreslås, at denne regel udvides til også at gælde levering af varer omfattet af ordningen.

Til nr. 33

Den gældende lovs § 66 e, stk. 3, fastslår, at når en virksomhed har tilsluttet sig EU-ordningen, så finder ordningen anvendelse på alle virksomhedens leveringer af elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningsydelser leveret til forbrugere i EU-lande, hvor virksomheden ikke er etableret.

Det foreslås, at § 66 e, stk. 3, ændres, således at EU-ordningen skal anvendes på alle virksomhedens leveringer af ydelser og varer til forbrugere i EU, der kan omfattes af EU-ordningen. Ændringen er en konsekvens af lovforslagets forslag om, at EU-ordningen udvides til alle ydelser, fjernsalg af

varer inden for EU og visse indenlandske leveringer.

Til nr. 34

Under overskriften ”Øvrige bestemmelser for særordningerne” indeholder den gældende lov en række bestemmelser, der er fælles for ikke-EU-ordningen og EU-ordningen.

Da der fortsat efter nærværende lovforslag vil være bestemmelser, der både gælder for den udvidede ikke-EU-ordning og den udvidede EU-ordning, men ikke for den foreslåede nye importordning, foreslås det, at det i overskriften præciseres, at der er tale om kun EU-ordningen og ikke-EU-ordningen.

Til nr. 35

Den gældende lovs § 66 g, stk. 1, fastsætter regler for den afgiftsangivelse (angivelse af momsen), som virksomheder omfattet af EU-ordningen og ikke-EU-ordningen skal indsende. Det fastsættes blandt andet, at afgiftsperioden er kalenderkvartalet, og på baggrund af regnskaber skal virksomhederne indsende afgiftsangivelser for hver afgiftsperiode inden 20 dage efter udgangen af den afgiftsperiode, som angivelsen vedrører, uanset om der i perioden er leveret elektroniske ydelser, teleydelser eller radio- og tv-spredningsydelser eller ej.

Det foreslås, som konsekvens af lovforslagets forslag om at udvide ordningerne til alle ydelser og inkludere leveringer af fjernsalg af varer og visse nationale leveringer af varer, at den gældende ordlyd ”elektroniske ydelser, teleydelser eller radio- og tv-spredningsydelser” ændres til ”varer og ydelser omfattet af ordningerne”.

En evaluering af de gældende ordninger foretaget af Kommissionen har vist, at kravet, om at afgiftsangivelsen skal indsendes inden 20 dage efter udgangen af den afgiftsperiode, som angivelsen vedrører, i flere tilfælde opleves som utilstrækkelig af virksomhederne i de gældende ordninger. Dette tidsproblem anses også for at være aktuelt for portaler m.v., der skal indsamle oplysninger fra de bagvedliggende sælgervirksomheder, og det foreslås derfor, at tidsfristen forlænges således, at angivelsen skal indgives inden udgangen af den måned, der følger efter udgangen af den afgiftsperiode, som angivelsen vedrører. Fristen forlænges således med ca. 10 dage.

Til nr. 36 og 37

I den gældende lovs § 66 g, stk. 2, er fastsat, at såfremt en afgiftsangivelse skal ændres, efter at den er indsendt, skal ændringen ske gennem ændring af denne angivelse og ikke i efterfølgende angivelser. I henhold til stk. 3 gælder dette også ved ændringer som følge af prisafslag og tab på debitorer.

En evaluering af de gældende ordninger foretaget af Kommissionen har vist, at kravet, om at rettelser i angivelserne skal foretages i angivelsen for den afgiftsperiode, som den levering rettelsen vedrører, er meget byrdefuld for virksomhederne, da det kan medføre, at de skal genindsende flere angivelser hvert kvartal.

Det foreslås derfor i stk. 2, at rettelser i tidligere angivelse skal ske i en efterfølgende angivelse, der alligevel skal indsendes efter de normale regler i stk. 1. Det foreslås, at dette også gælder rettelser som følge af prisafslag og tab på debitorer, hvorfor stk. 3 foreslås ophævet.

For at begrænse it-virkningen hos skattemyndighederne af ændringen af den måde, hvorpå rettelser af tidligere angivelser skal foretages, er det fastsat i Rådets gennemførelsesforordning, at rettelser forud for ikrafttrædelse af de nye regler – det vil sige rettelser i angivelser vedrørende perioder til og med den sidste angivelsesperiode i afgiftsperiode i 2020 - kun kan ske gennem ændringer i de angivelser, der er afgivet tidligere, og som rettelserne vedrører, og ikke ved tilpasninger i en efterfølgende angivelse. Forordningens bestemmelser er direkte gældende og skal derfor ikke gennemføres i national lovgivning.

Til nr. 38 og 39

De foreslåede ændringer i § 66 h og § 66 i, stk. 1, 1 pkt., er alene konsekvensændringer som følge af udvidelsen af EU-ordningen og ikke-EU-ordningen.

Til nr. 40

I den gældende lovs § 66 i, stk. 2, fastslås, at hvis en virksomhed vælger at ophøre med at anvende EU-ordningen eller ikke-EU-ordningen, selv om den fortsat leverer ydelser omfattet af den ordning, som den vælger at ophøre med at anvende, udelukkes den fra at anvende den pågældende ordning i to kvartaler fra ophørsdatoen.

Bestemmelsen foreslås ophævet i overensstemmelse med de ændrede EU-regler, da den begrænser virksomhedernes valg og ikke vurderes at være hverken hensigtsmæssig eller nødvendig.

Til nr. 41-43

De foreslåede ændringer i § 66 j, stk. 1, nr. 1, stk. 2, og § 66 k er alene konsekvensrettelser som følge af udvidelsen af EU-ordningen og ikke-EU-ordningen.

Til nr. 44

Efter gældende regler skal der betales importmoms af varer med en værdi over 80 kr., som en forbruger køber hos en afgiftspligtig person (virksomhed), og som indføres fra et sted uden for EU. Det er aftageren af varen, det vil sige forbrugeren, der som varemodtager er betalingspligtig. Det er som hovedregel postvæsenet eller den kurerer, der ved importen håndterer varen, der opkræver momsen hos forbrugerne og angiver og betaler momsbeløbet til Skatteforvaltningen. Ud over at aftageren af varen skal betale momsbeløbet, opkræver postvæsenet, kurerer m.v. også et gebyr til dækning af omkostningerne ved opkrævning, angivelse og indbetalingen af momsen.

Med dette lovforslag foreslås 80 kr.'s grænsen ophævet således, at der skal betales moms af alle vareindførslerne uanset værdi, jf. bemærkningerne til nr. 14. Dette vil i princippet betyde, at forbrugerne skal betale importmoms ved indførsel af alle varer. For at undgå at store mængder varer ophober sig ved grænserne, da de skal importmomsbehandles og forbrugerne i hvert enkelt tilfælde skal opkræves importmomsen, foreslås det, at der etableres en ny Import One Stop Shop ordning (IOSS eller også benævnt importordningen) i relation til fjernsalg af varer indført fra lande uden for EU med en værdi, der ikke overstiger 150 euro.

Når denne importordning anvendes, skal sælger eller dennes repræsentant opkræve momsen i forbindelse med varekøbet, og virksomheden tilsluttet ordningen skal så angive og betale månedligt for alle deres salg til forbrugere i EU. Når importordningen anvendes, skal der derfor ikke betales importmoms ved selve indførslen i EU.

Det foreslås, at importordningen kun kan anvendes, hvis varernes værdi ikke overstiger 150 euro,

som er grænsen for, hvornår varer kan indføres toldfrit. For indførsel af varer over 150 euro skal der også fremover toldangives og betales told og importmoms.

I overensstemmelse med de vedtagne EU-regler skal virksomheder, der ikke er etableret i EU, anvende en formidler, der er etableret i EU, hvis importordningen ønskes anvendt. Det kan f.eks. være en transportør. Dog foreslås det, at virksomheder etableret i lande uden for EU, som EU har indgået en aftale om gensidig bistand med, selv kan anvende ordningen. EU har på nuværende tidspunkt en sådan aftale med Norge.

På ovennævnte baggrund foreslås i lovens kapitel 16 indsat en ny overskrift efter § 66 k med ordlyden ”Særordning for fjernsalg af varer indført fra steder uden for EU (importordningen)”.

I § 66 l foreslås det fastsat, at importordningen omfatter varer indført fra steder uden for EU i forsendelser med en reel værdi, der ikke overstiger 150 euro. Ordningen omfatter dog ikke indførsel af punktafgiftspligtige varer, hvor der allerede efter gældende regler betales importmoms uanset varernes værdi.

I § 66 m, stk. 1 foreslås indsat en række definitioner, som skal anvendes i forbindelse med importordningen.

I nr. 1 er en definition af ”en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i EU”. Det foreslås, at dette er en afgiftspligtig person (virksomhed), som hverken har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed i EU eller har et fast forretningssted i EU. Dette betyder, at virksomheden ikke er etableret i det land, hvor transporten/forsendelsen til forbrugeren slutter, og hvor momsen skal betales. Virksomheden kan godt have en momsregistrering i forbrugslandet på grund af andre aktiviteter, der kræver registrering, uden at dette er et fast forretningssted.

I nr. 2 foreslås en definition af en formidler, som værende en person, der er etableret i EU og af den virksomhed, der foretager fjernsalg af varer indført fra steder uden for EU, er udpeget til at være betalingspligtig for momsen og overholde øvrige regler for importordningen på dennes vegne.

I nr. 3 fastsættes reglerne for, hvilket land der er identifikationsmedlemsland. Det vil sige hvilket EU-land, som virksomheden, der ønsker at anvende importordningen, skal registrere sig i. Det foreslås i *litra a*, at hvis en virksomhed ikke er etableret i EU, kan den frit vælge identifikationsmedlemsland. I *litra b* foreslås, at hvis virksomheden har et eller flere faste forretningssteder i EU, er identifikationsmedlemslandet det EU-land med et fast forretningssted, hvor virksomheden vælger at blive registreret. I *litra c* foreslås, at hvis virksomheden har etableret sin økonomiske virksomhed i EU, er identifikationsmedlemslandet dette land. I *litra d* foreslås, at hvis formidleren har etableret sin økonomiske virksomhed i et EU-land, er identifikationsmedlemslandet dette land og endelig foreslås det i *litra e*, at hvis formidleren har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed uden for EU, men har et eller flere faste forretningssteder i EU, er identifikationsmedlemslandet det land med et fast forretningssted, hvor formidleren ønsker at registrere sig for brugen af importordningen.

I nr. 4 foreslås fastsat, at forbrugsmedlemslandet er det EU-land, hvor forsendelsen eller transporten til forbrugeren afsluttes.

I stk. 2 foreslås fastsat, at når virksomheden eller formidleren har et eller flere faste

forretningssteder i EU og vælger et af disse om identifikationsmedlemsland, er dette valg gældende for det pågældende kalenderår og de to efterfølgende kalenderår. Da skift af identifikationsmedlemsland giver administrative byrder for skattemyndighederne i medlemslandene, sikrer denne bestemmelse, at der ikke sker for mange – og unødige – skift af identifikationsmedlemsland.

I § 66 n, stk. 1 foreslås fastsat, hvilke virksomheder der kan anvende importordningen.

I nr. 1 foreslås det, at importordningen kan bruges af alle virksomheder, der er etableret i EU, og som foretager fjernsalg af varer indført fra steder uden for EU. Dette kan f.eks. være en platform, der anses for at være sælger af varer, der formidles gennem deres platform, og kan omfattes af ordningen. I nr. 2 foreslås endvidere, at enhver virksomhed, der uanset om vedkommende er etableret i EU eller ej, og som foretager fjernsalg af varer indført fra steder uden for EU, kan anvende importordningen, hvis virksomheden er repræsenteret ved en formidler, der er etableret i EU. Endelig foreslås i nr. 3, at virksomheder etableret i et land uden for EU, med hvilket land EU har indgået en aftale om gensidig bistand, og som fra dette land foretager fjernsalg af varer til forbrugere i EU, kan anvende importordningen. For øjeblikket er der en sådan aftale mellem EU og Norge.

I stk. 2 foreslås det, at en virksomhed, der ønsker at anvende importordningen med Danmark som identifikationsmedlemsland, eller en formidler der agerer på virksomhedens vegne, skal anmelde påbegyndelse af aktiviteter inden for ordningen til Skatteforvaltningen. I forbindelse med denne anmeldelse foreslås det, at både virksomheden og dennes eventuelle formidler skal give en række oplysninger, før ordningen tages i brug. Hvilke oplysninger, der er tale om, fastsættes i momsbekendtgørelsen, jf. hjemlen i den foreslåede § 66 u. Der vil i overensstemmelse med de vedtagne EU-regler i Rådets direktiv (EU) 2017/2455 være tale om, at en virksomhed, der ikke gør brug af en formidler, skal oplyse navn, postadresse, elektroniske adresser og websteder og momsregistreringsnummer eller nationalt skattnummer. En formidler vil skulle oplyse navn, postadresse, elektronisk adresse og momsregistreringsnummer og for hver virksomhed den repræsenterer dennes navn, postadresse, elektroniske adresser og websteder, momsregistreringsnummer eller nationalt skattnummer samt det momsnummer, som virksomheden er tildelt for brug af importordningen. Det vil endvidere blive fastsat i momsbekendtgørelsen, at vedkommende, der bruger importordningen, eller hvis relevant dennes formidler, skal underrette Skatteforvaltningen om eventuelle ændringer i de tidligere afgivne oplysninger.

I stk. 2 foreslås det endvidere, at anmeldelse til importordningen og afgivelse af oplysninger skal ske elektronisk.

I stk. 3 foreslås det, at importordningen finder anvendelse fra den dag, hvor virksomheden og dennes eventuelle formidler har fået tildelt momsregistreringsnummer til brug i ordningen. Endvidere foreslås, at de tildelte momsregistreringsnumre kun kan anvendes til brug for importordningen. Disse regler er fastsat i Rådets gennemførelsesforordning, som er direkte gældende i alle EU-lande, men foreslås gengivet i loven af praktiske hensyn og for at give størst mulig sammenhæng og klarhed over momsreglerne i forbindelse med registrering i importordningen.

I stk. 4 foreslås det fastsat, at når en virksomhed har tilsluttet sig importordningen, finder ordningen

anvendelse på alle dennes varesalg, der kan omfattes af ordningen. Tilsvarende regel gælder for EU-ordningen og ikke-EU-ordningen.

I *stk. 5* foreslås det, at en virksomhed ikke kan udpege mere end én formidler på samme tid. Bestemmelsen er praktisk, men også nødvendig, for at forbrugslandene i EU kan føre en tilstrækkelig effektiv kontrol både gennem regnskaber fra virksomheden selv og fra den udpegede formidler.

I *stk. 6* foreslås det, at en virksomhed, der anvender importordningen, eller formidleren, der handler på dennes vegne, skal anmelde ændring og ophør af virksomheden, som gør, at virksomheden ikke mere opfylder betingelserne for at være omfattet af ordningen. Er Danmark identifikationsmedlemsland, skal anmeldelsen ske elektronisk til Skatteforvaltningen senest den tiende dag i måneden efter ophør eller ændring.

I lovforslagets nr. 11 er der foreslået indsat en bestemmelse (§ 23 a) om, at når en platform m.v. anses for at have modtaget og leveret varer som fjernsalg af varer indført fra et sted uden for EU, er leveringstidspunktet og afgiftspligtens indtræden på det tidspunkt, hvor betalingen for varen er accepteret. Tilsvarende bestemmelse foreslås sat ind i § 66 o for alle leveringer af varer, som angives i importordningen. I Rådets gennemførelsesforordning er det nærmere beskrevet, at det tidspunkt, hvor betalingen er accepteret, skal forstås som det tidspunkt, hvor betalingsbekræftelsen, meddelelsen om betalingsanvisning eller forbrugerens betalingsforpligtelse er modtaget af eller på vegne af den virksomhed, der gør brug af importordningen, alt efter hvilket tidspunkt der indtræffer først. Dette gælder uanset det tidspunkt, hvornår betalingen rent faktisk er foretaget.

Som § 66 p foreslås indsat regler for indsendelse af afgiftsangivelse i importordningen og betaling af momsen, når Danmark er identifikationsmedlemsland.

I *stk. 1* foreslås det, at hvis Danmark er identifikationsmedlemsland, skal en virksomhed eller dennes formidler elektronisk indsende en afgiftsangivelse for hver afgiftsperiode til Skatteforvaltningen. Afgiftsperioden er kalendermåneden.

Endvidere foreslås det, at der skal indsendes en angivelse, uanset om der i perioden er foretaget fjernsalg af varer indført fra steder uden for EU eller ej, hvilket vil sige, at der i så fald skal indsendes 0-angivelser. Det foreslås endelig, at angivelsen skal indsendes inden udgangen af den måned, der følger efter den måned, som angivelsen vedrører.

I *stk. 2* foreslås det, at når der skal indsendes en afgiftsangivelse i importordningen, pålægges der ikke yderligere forpligtelser eller andre formaliteter i forbindelse med indførslen i relation til moms. Der skal således ikke betales importmoms. Forpligtelser i relation til told, herunder indsendelse af toldangivelser m.v., berøres ikke af dette forslag.

I henhold til *stk. 3* foreslås virksomheden, eller dennes formidler, at være forpligtet til, under henvisning til den relevante afgiftsangivelse, at indbetale momsen til Skatteforvaltningen. Indbetalingen skal ske, når angivelsen indsendes, dog senest ved udløbet af fristen for at indsende angivelse, jf. *stk. 1*.

De nærmere regler for afgiftsangivelsens indhold samt betaling vil blive fastsat i momsbekendtgørelsen med hjemmel i den foreslåede § 66 u. Også de nærmere regler til

afgiftsangivelserne og betaling i den gældende EU-ordning og ikke-EU-ordning er fastsat i bekendtgørelsen, som vil blive tilrettet til de ved dette lovforslag udvidede ordninger. En afgiftsangivelse i importordningen skal indeholde de tildelte momsregistreringsnumre til brug for ordningen og for hvert EU-land, hvor der skal betales moms, vise den samlede værdi uden moms af de fjernsalg af varer indført fra steder uden for EU, for hvilke moms er forfalden i afgiftsperioden, og det samlede tilsvarende momsbeløb opdelt efter sats. Også de gældende momssatser og det samlede skyldige afgiftsbeløb skal anføres i angivelsen.

I *stk. 4* foreslås fastsat, at ændringer af en afgiftsangivelse efter indsendelsen skal medtages i en efterfølgende angivelse inden for tre år efter den dato, hvor den oprindelige angivelse skulle indsendes. Den efterfølgende angivelse skal angive det relevante forbrugsmedlemsland, afgiftsperioden og det momsbeløb, der ændres. Denne regel kommer til at svare til den regel for ændringer af angivelser, der med dette lovforslag foreslås indført for EU-ordningen og ikke-EU-ordningen, jf. bemærkningerne til nr. 36 og 37.

Det er ikke muligt at fradrage købsmoms i importordningen, hvorfor virksomhederne kan søge godtgørelse af momsen efter reglerne i § 45, stk. 1. Det vil sige, at såfremt virksomheden har momsudgifter her i landet som følge af indkøb her, der anvendes i forbindelse med leveringerne omfattet af ordningen, kan virksomheden søge om godtgørelse af denne moms.

Da anmodning om godtgørelse er administrativt byrdefuldt for virksomhederne, foreslås det i § 66 *q*, at der indsættes en bestemmelse om, at hvis virksomheden har aktiviteter her i landet, som ikke er omfattet af importordningen, og for hvilke der kræves momsregistrering her i landet, skal moms af udgifter i forbindelse med aktiviteterne i importordningen fradrages i den afgiftsangivelse, der skal indgives i forbindelse med momsregistreringen. Tilsvarende regel foreslås ved dette lovforslag indsat i EU-ordningen og ikke-EU-ordningen, jf. bemærkningerne til nr. 28.

I § 66 *r* foreslås der regler for regnskabsførelse. Det foreslås, at en virksomhed, der anvender importordningen, skal føre regnskab over de transaktioner, der er omfattet af ordningen. En formidler skal føre regnskab for hver af de virksomheder, som vedkommende repræsenterer. Regnskaberne skal være tilstrækkelig detaljerede til, at forbrugsmedlemslandets skattemyndigheder kan fastslå, at afgiftsangivelsen er korrekt. Regnskaberne skal efter anmodning gøres elektronisk tilgængelige for forbrugsmedlemslandet og for identifikationsmedlemslandet. Regnskaberne skal opbevares i en periode på 10 år fra udgangen af det år, hvor transaktionen blev foretaget.

De nærmere regnskabskrav er fastsat i Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/2026, som er direkte gældende. Der er lignende regnskabskrav ved anvendelse af EU-ordningen og ikke-EU-ordningen i lovens § 66 *h*, som ved dette lovforslag tilrettes de udvidede ordninger. Også for disse ordninger er de nærmere regnskabskrav fastsat i Rådets gennemførelsesforordning.

Det er frivilligt at anvende One Stop Shop ordningerne og derfor også importordningen. Det fastslås i § 66 *s*, at en virksomhed altid kan ophøre med at anvende ordningen. Har virksomheden efter ophøret fortsat fjernsalg af varer indført fra steder uden for EU, vil der skulle betales importmoms af disse varer. Det foreslås, at hvis Danmark er identifikationsmedlemsland, skal underretning om ophøret ske til Skatteforvaltningen senest 15 dage før udløbet af den måned, i hvilken vedkommende vil ophøre med at bruge ordningen. Ophøret får virkning fra den 1. dag i måneden efter underretningen.

I § 66 t foreslås der regler for, hvornår en virksomhed og en formidler skal slettes fra importordningens identifikationsregister og dermed ikke længere har tilladelse til at anvende ordningen. Det er identifikationsmedlemslandet, der foretager sletningen.

Stk. 1 indeholder regler for de virksomheder, der ikke anvender en formidler. Det foreslås, at en sådan virksomhed slettes, hvis denne meddeler, at den ikke længere har aktiviteter omfattet af ordningen, eller hvis det på anden måde kan antages, at aktiviteterne er ophørt. Herudover slettes virksomheden, hvis kravene til at deltage i ordningen ikke længere er opfyldt, og hvis virksomheden gang på gang undlader at overholde reglerne for ordningen.

Det foreslås i *stk. 2* at en formidler slettes, hvis denne i en periode på to på hinanden følgende kalenderkvartaler ikke har fungeret som formidler, hvis formidleren ikke længere opfylder betingelserne for at anvende ordningen, og hvis vedkommende gang på gang undlader at overholde reglerne for ordningen.

Det foreslås i *stk. 3*, at en virksomhed, der anvender en formidler, slettes, hvis formidleren meddeler, at virksomhedens aktiviteter omfattet af ordningen er ophørt, eller hvis det på anden måde kan antages, at aktiviteterne er ophørt. Herudover slettes virksomheden, hvis kravene til at deltage i ordningen ikke længere er opfyldt, og hvis virksomheden gang på gang undlader at overholde reglerne for ordningen. Endelig foreslås det, at virksomheden slettes, hvis formidleren meddeler, at den ikke længere repræsenterer vedkommende.

I *stk. 4* foreslås fastsat, at hvis en virksomhed eller formidler er slettet af identifikationsregistret, fordi vedkommende gang på gang ikke har overholdt reglerne for importordningen, udelukkes denne fra ordningen i to år efter den angivelsesperiode, hvori udelukkelsen skete. Hvis udelukkelsen af virksomheden alene skyldes, at formidleren ikke har overholdt reglerne, gælder udelukkelsen på to år ikke. I disse tilfælde skal virksomheden udpege en anden formidler.

I § 66 u foreslås det, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler for anvendelse af importordningen med Danmark som identifikationsmedlemsland. Som omtalt ovenfor er det hensigten i momsbekendtgørelsen at fastsætte nærmere regler for de oplysninger, som virksomheder og formidlere skal afgive, når de tilkendegiver, at de ønsker at tilslutte sig importordningen med Danmark som identifikationsmedlemsland og en regel om, at der skal ske underretning, hvis tidligere afgivne oplysninger ændrer sig. Desuden er det hensigten at fastsætte nærmere bestemmelser om afgiftsangivelsens indhold og bestemmelser i relation til betaling af afgiften.

Ønsker en virksomhed med fjernsalg af varer indført fra steder uden for EU ikke at anvende importordningen, skal der i henhold til lovforslaget betales importmoms ved indførslen i EU uanset varernes værdi. Det er aftageren af varen, det vil sige forbrugeren, der er betalingspligtig, men det er som hovedregel postvæsenet eller den kurer, der ved importen håndterer varen, der opkræver momsen hos forbrugerne og angiver og betaler momsbeløbet til skattemyndighederne.

Der er i EU-landene uens regler for, hvordan momsen skal angives og indbetales. I nogle lande skal den angives og indbetales for hver enkelt forsendelse, i andre samlet for en uges forsendelser, mens andre lande igen har månedlige angivelser og betalinger. For at lette de administrative byrder hos postvæsenet, kurerer m.v. og dermed nedsætte omkostningerne i forbindelse med opkrævning af momsen hos forbrugerne samt angivelse og indbetaling af denne, er det vedtaget i Rådets direktiv

(EU) 2017/2455, at der skal indføres en forenklet ordning for angivelse og betaling af importmoms. Denne ordning foreslås indsat i lovens §§ 66 v – 66 y under overskriften ”Forenklet ordning for angivelse og betaling af importmoms”.

I § 66 v foreslås det, at hvis importordningen ikke anvendes, kan den person, der på vegne af den person, til hvem varerne er bestemt (forbrugeren), håndterer varerne i relation til forpligtelserne overfor Skatteforvaltningen, bruge en forenklet ordning for angivelse og betaling af moms ved indførsel for så vidt angår varer, hvis forsendelse eller transport afsluttes her i landet.

I § 66 x, *stk. 1*, fastsættes det, at der ved brug af ordningen gælder, at den person, til hvem varerne er bestemt, er betalingspligtig for momsen, og den person, der håndterer varerne, opkræver momsen fra denne person, og foretager betalingen af moms.

I *stk. 2* foreslås det, at den person, der håndterer varerne, skal træffe passende foranstaltninger for at sikre, at den person, til hvem varerne er bestemt, betaler den korrekte moms. Det foreslås endvidere at bemyndige skatteministeren til at fastsætte nærmere krav til disse foranstaltninger. Der er ved lovforslagets fremsættelse ikke aktuelle planer om at fastsætte sådanne nærmere krav, men det kan på et senere tidspunkt vise sig nødvendigt, hvis der konstateres uregelmæssigheder i anvendelse af ordningen eller decideret svig.

I § 66 y, *stk. 1*, foreslås det, at moms opkrævet i henhold til denne forenklete ordning, skal angives elektronisk, og afregningsperioden er kalendermåneden. Angivelsen skal indeholde den samlede opkrævede moms i den relevante kalendermåned. I *stk. 2* foreslås det, at momsen skal betales senest den 16. i måneden efter afregningsperioden. Dette er samme betalingstidspunkt, som der i henhold til toldloven gælder her i landet for virksomheder, der har henstand med toldindbetalinger. Og i *stk. 3* foreslås det fastsat, at den person, der bruger den forenklete ordning, skal føre regnskab over de transaktioner, der er omfattet af ordningen. Dette regnskab skal være tilstrækkeligt detaljeret til, at Skatteforvaltningen kan fastslå, at den angivne moms er korrekt. Regnskabet skal efter anmodning fra Skatteforvaltningen gøres elektronisk tilgængeligt.

Efter gældende dansk praksis kan postvæsen m.v., der håndterer varer i relation til forpligtelserne overfor Skatteforvaltningen, opkræve momsen fra forbrugerne og angive og indbetale den månedligt. Denne praksis svarer således til den forenklete ordning. En vedtagelse af lovforslaget vil lovfæste den gældende danske praksis.

Til nr. 45 og 46

De foreslåede ændringer i § 77 og § 81, *stk. 1*, nr. 2, er konsekvensændringer som følge af, at der foreslås indsat et nyt *stk. 5* i § 47, jf. bemærkningerne til nr. 15, hvorfor gældende § 47, *stk. 5-8*, bliver til § 47, *stk. 6-9*.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2021.

Bilag

Bilag 1 – Andre bilag (EU-direktiver, forordninger, tekniske redegørelser)

Bilag 2 – Parallelttekster

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I momsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1021 af 26. september 2019, som ændret bl.a. ved § 5 i lov nr. 1726 af 27. december 2018 og senest ved § 4 i lov nr. [L 27] af xx. dec. 2019, foretages følgende ændringer:

1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets trettende direktiv 86/560/EØF af 17. november 1986 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - Foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret på Fællesskabets område, EF-Tidende 1986, nr. L 326, side 40, Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, EU-Tidende 2006, nr. L 347, side 1, Rådets direktiv 2006/138/EF af 19. december 2006 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem hvad angår anvendelsesperioden for merværdiafgiftssystemet for radio- og tv-spredningstjenester og visse elektronisk leverede tjenesteydelser, EU-Tidende 2006, nr. L 384, side 92, Rådets direktiv 2008/8/EF af 12. februar 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF med hensyn til leveringsstedet for tjenesteydelser, EU-Tidende 2008, nr. L 44, side 11, Rådets direktiv 2008/9/EF af 12. februar 2008 om detaljerede regler for

1. I fodnote 1 til lovens titel ændres »dele af Rådets direktiv 2017/2455/EU« til: »Rådets direktiv 2017/2455/EU af 5. december 2017«, »L 311, side 3, og« ændres til: »L 311, side 3« og »L 83, side 42« ændres til: »L 83, side 42, og Rådets direktiv 2019/1995/EU af 21. november 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår bestemmelserne om fjernsalg af varer og visse indenlandske leveringer af varer, EU-Tidende 2019, nr. L 310, side 1«.

tilbagebetaling af moms i henhold til direktiv 2006/112/EF til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, men i en anden medlemsstat, EU-Tidende 2008, nr. L 44, side 23, Rådets direktiv 2008/117/EF af 16. december 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem med henblik på forebyggelse af momsunddragelse i forbindelse med transaktioner inden for Fællesskabet, EU-Tidende 2009, nr. L 14, side 7, Rådets direktiv 2009/69/EF af 25. juni 2009 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår afgiftssvig i forbindelse med indførsel, EU-Tidende 2009, nr. L 175, side 12, Rådets direktiv 2009/132/EF af 19. oktober 2009 om fastlæggelse af anvendelsesområdet for artikel 143, litra b) og c), i direktiv 2006/112/EF for så vidt angår fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder, EU-Tidende 2009, nr. L 292, side 5, Rådets direktiv 2009/162/EU af 22. december 2009 om ændring af visse bestemmelser i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, EU-Tidende 2010, nr. L 10, side 14, Rådets direktiv 2010/23/EU af 16. marts 2010 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår en fakultativ og midlertidig anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte tjenesteydelser, som kan være udsat for svig, EU-Tidende 2010, nr. L 72, side 1, Rådets direktiv 2010/45/EU af 13. juli 2010 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår faktureringsreglerne, EU-Tidende 2010, nr. L 189, side 1, Rådets direktiv 2013/43/EU af 22. juli 2013 om ændring af momssystemdirektivet for så vidt angår en fakultativ og midlertidig anvendelse af

ordningen for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte varer og tjenesteydelser, som kan være udsat for svig, EU-Tidende 2013, nr. L 201, side 4-6, Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5-6, Rådets direktiv 2016/1065/EU af 27. juni 2016 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår behandlingen af vouchere, EU-Tidende 2016, L 177, side 9, dele af Rådets direktiv 2017/2455/EU af 5. december 2017 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2009/132/EF for så vidt angår visse momsforpligtelser i forbindelse med levering af ydelser og fjernsalg af varer, EU-Tidende 2017, L 348, side 7, og Rådets direktiv 2018/1713/EU af 6. november 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF, for så vidt angår momssatser for bøger, aviser og tidsskrifter, EU-Tidende 2018, nr. L 286, side 20.

2) I loven er der medtaget visse bestemmelser fra Rådets forordning (EU) nr. 967/2012 af 9. oktober 2012, EU-Tidende 2012, nr. L 290, side 1, og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1042/2013 af 7. oktober 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 284, side 1. Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningernes umiddelbare gyldighed i Danmark.

§ 4. Der betales afgift af varer og ydelser, der leveres mod vederlag her i landet. Ved levering af en vare forstås overdragelse af retten til som ejer at råde over et materielt gode. Levering af en ydelse omfatter enhver anden levering.

Stk. 2-5. ---

2. I fodnote 2 til lovens titel ændres i 1. pkt. »L 290, side 1, og« til: »L 290, side 1,« og »L 284, side 1« ændres til: »L 284, side 1 og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/2026 af 21. november 2019, EU-Tidende 2019, nr. L 313, side 14«.

3. I § 4 indsættes som *stk. 6-9*:

»*Stk. 6.* Når en afgiftspligtig person ved hjælp af en elektronisk grænseflade, såsom en markedsplads, platform, portal eller tilsvarende midler, formidler fjernsalg af varer indført fra et sted uden for EU i forsendelser med en reel værdi, der ikke overstige 150 euro, anses denne afgiftspligtige person for selv at have modtaget og leveret disse varer.

Stk. 7. Når en afgiftspligtig person ved hjælp af en elektronisk grænseflade, såsom en markedsplads, platform, portal eller tilsvarende midler, formidler levering af varer inden for EU fra en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i EU, til en ikkeafgiftspligtig person, anses den afgiftspligtige person, som formidler leveringen, for selv at have modtaget og leveret disse varer.

Stk. 8. Ved fjernsalg af varer inden for EU forstås levering af varer, der af leverandøren eller på dennes vegne forsendes eller transporteres, herunder hvor leverandøren indirekte medvirker ved transporten eller forsendelsen af varerne, fra et andet EU-land end det, hvor forsendelsen eller transporten af varerne til en køber afsluttes, hvis følgende betingelser er opfyldt:

1) Køber er ikke registreret efter §§ 47, 49-

50 a eller 51 eller 51 a eller efter tilsvarende regler i et andet EU-land.

2) De leverede varer er hverken nye transportmidler eller varer, der med eller uden afprøvning leveres af leverandøren eller på dennes vegne efter montering eller installering.

Stk. 9. Ved fjernsalg af varer indført fra et sted uden for EU forstås levering af varer, der af leverandøren eller på dennes vegne forsendes eller transporteres, herunder hvor leverandøren indirekte medvirker ved transporten eller forsendelsen af varerne, fra et sted uden for EU til en køber i EU, hvis følgende betingelser er opfyldt:

1) Køber er ikke registreret efter §§ 47, 49-50 a eller 51 eller 51 a eller efter tilsvarende regler i et andet EU-land.

2) De leverede varer er hverken nye transportmidler eller varer, der med eller uden afprøvning leveres af leverandøren eller på dennes vegne efter montering eller installering.«

§ 14. Leveringsstedet for varer er her i landet i følgende tilfælde:

1) ---

2) Når varen forsendes eller transporteres og varen befinder sig her i landet på det tidspunkt, hvor forsendelsen eller transporten til aftageren påbegyndes. Leveringsstedet er dog ikke her i landet, når varen installeres eller monteres i udlandet af leverandøren eller for dennes regning, eller når varen sælges ved fjernsalg til andre EU-lande og virksomheden er registreringspligtig for dette salg i det andet EU-land. Ved fjernsalg forstås salg af varer, bortset fra varer afgiftsberigtiget som brugte varer m.v. efter reglerne i kapitel 17 eller efter tilsvarende regler i et andet EU-land, fra et EU-land til et andet EU-land, hvor varerne direkte eller indirekte forsendes eller transporteres af sælgeren eller på dennes vegne til en køber, der ikke er registreret efter §§ 47, 49-50 a

4. § 14, stk. 1, nr. 2, 2. pkt., affattes således:

»2) Leveringsstedet er dog ikke her i landet, når varen installeres eller monteres i udlandet af leverandøren eller på denne vegne, eller når varen sælges ved fjernsalg, jf. §§ 14 b og 21 e.«

5. § 14, stk. 1, nr. 2, 3. pkt., ophæves.

eller 51 eller 51 a eller efter tilsvarende regler i et andet EU-land.

3) Når varen forsendes eller transporteres her til landet og varen installeres eller monteres her i landet af en udenlandsk leverandør eller for dennes regning eller varen sælges ved fjernsalg fra et andet EU-land, når virksomheden er registreringspligtig for dette salg her i landet, jf. § 48, stk. 3.

§ 14 a. Når samme varer leveres successivt, og disse varer forsendes eller transporteres fra et EU-land til et andet EU-land direkte fra den første leverandør til den sidste kunde i kæden, henføres forsendelsen eller transporten kun til leveringen til mellemhandleren.

Stk. 2. Uanset stk. 1 henføres forsendelsen eller transporten kun til leveringen af varen foretaget af mellemhandleren, hvis mellemhandleren har meddelt leverandøren det momsregistreringsnummer, som vedkommende er blevet tildelt af det EU-land, hvorfra varerne forsendes eller transporteres.

Stk. 3. Ved anvendelsen af stk. 1 og 2 forstås ved "mellemhandler" enhver leverandør i kæden, bortset fra den første leverandør, som enten selv forsender eller transporterer varerne eller på sine vegne lader en tredjemand forsende eller transportere varerne.«

6. I § 14, stk. 1, nr. 3, udgår »eller varen sælges ved fjernsalg fra et andet EU-land, når virksomheden er registreringspligtig for dette salg her i landet, jf. § 48, stk. 3«.

7. I § 14 a, indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Stk. 1-3 finder ikke anvendelse på de situationer, der er omfattet af § 4, stk. 6 og 7.«

8. Efter § 14 a indsættes før overskriften før § 15:

»§ 14 b. For fjernsalg af varer inden for EU er leveringsstedet her i landet, når varerne befinder sig her i landet på tidspunktet, hvor forsendelsen eller transporten til aftageren afsluttes.

Stk. 2. For fjernsalg af varer indført fra et sted uden for EU til et andet EU-land end der, hvor forsendelsen eller transporten af varerne til aftageren afsluttes, anses leveringsstedet for at være i det land, hvor varerne befinder sig på tidspunktet, hvor forsendelsen eller transporten af varerne til aftageren afsluttes.

Stk. 3. For fjernsalg af varer indført fra et sted uden for EU til det EU-land, hvor forsendelsen eller transporten til aftageren afsluttes, anses leveringsstedet for at være i dette EU-land, forudsat at afgiftsangivelsen for disse varer foretages i henhold til reglerne for importordningen i kapitel 16.

Stk. 4. Stk. 1-3 finder ikke anvendelse på leveringer af brugte genstande, kunstgenstande, samlerobjekter og antikviteter eller på leveringer af brugte transportmidler, der pålægges moms i henhold til særordningen i kapitel 17.

§ 14 c. Når en afgiftspligtig person anses for at have modtaget og leveret varerne i overensstemmelse med § 4, stk. 6 og 7, henføres forsendelsen eller transporten af varerne til den levering, der er foretaget af denne afgiftspligtige person.«

§ 21 c. ---

Stk. 2. Uanset stk. 1 er leveringsstedet i det land, hvor leverandøren er etableret eller har bopæl eller sædvanligt opholdssted, når følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Leverandøren leverer ydelser til ikkeafgiftspligtige personer, der er etableret eller har bopæl eller sædvanligt opholdssted i et andet medlemsland end der, hvor leverandøren er etableret, og
- 2) den samlede værdi uden moms af leveringerne omfattet af nr. 1 overstiger ikke 10.000 euro omregnet til 74.415 kr. i det indværende kalenderår, og dette var heller ikke tilfældet i det foregående kalenderår.

Stk. 3. Leverandører, der opfylder

9. § 21 c, stk. 2 og 3, ophæves.
Stk. 4-7 bliver herefter stk. 2-5.

betingelserne i stk. 2, kan vælge, at leveringsstedet fastlægges i overensstemmelse med stk. 1. Dette valg skal gælde for en periode på mindst 2 kalenderår.

10. Efter § 21 d indsættes før overskriften før § 22:

»Særregel for begrænset salg inden for EU af ydelser og fjernsalg af varer

§ 21 e. Uanset øvrige regler for ydelsers leveringssted i § 21 c samt reglen for leveringsstedet for fjernsalg af varer i § 14 b, stk. 1, er leveringsstedet i det land, hvor leverandøren er etableret eller har bopæl eller sædvanligt opholdssted, når følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Leverandøren er etableret eller, i mangel af et etableringssted, har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted i ét EU-land,
- 2) ydelser leveres til ikkeafgiftspligtige personer, der er etableret eller har bopæl eller sædvanligt opholdssted i et andet EU-land end der, hvor leverandøren er etableret, eller varerne forsendes eller transporteres til et andet EU-land end der, hvor leverandøren er etableret, og
- 3) den samlede værdi uden moms af leveringerne omfattet af nr. 2 ikke overstiger 10.000 euro i det indeværende kalenderår, hvilket heller ikke var tilfældet i det foregående kalenderår.

Stk. 2. Leverandører, der opfylder betingelserne i stk. 1, kan fravælge at anvende det efter stk. 1 fastlagte leveringssted, således at leveringsstedet i stedet fastlægges i overensstemmelse med de øvrige bestemmelser i kapitel 4. Dette valg skal gælde for en periode på mindst 2 kalenderår.«

11. Efter § 23 indsættes:

»§ 23 a. Uanset § 23 er leveringstidspunktet og tidspunktet for afgiftens indtræden for leveringen af varer fra en afgiftspligtig

person, der anses for at have modtaget og leveret varerne i overensstemmelse med § 4, stk. 6 og 7, og for leveringen af varer til denne afgiftspligtige det tidspunkt, hvor betalingen er accepteret.«

§ 27. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. I afgiftsgrundlaget kan fradrages rabatter, der er betinget af vilkår, som ikke er opfyldt ved leveringen, for så vidt rabatten senere bliver effektiv. Fradraget foretages, når rabatten bliver effektiv, og er betinget af, at der udstedes kreditnota over den ydede rabat med angivelse af afgiften, jf. dog § 66 g, stk. 3. Tilsvarende gælder for andre prisafslag.

Stk. 5. ---

Stk. 6. I afgiftsgrundlaget kan fradrages 80 pct. af konstaterede tab på uerholdelige fordringer vedrørende leverede varer og ydelser. Fradraget foretages, når tabet konstateres, jf. dog § 66 g, stk. 3. Såfremt fordringerne senere betales helt eller delvis, skal 80 pct. af modtagne beløb medregnes i afgiftsgrundlaget, medmindre betalingen opnås efter konkurslovens § 96. Beløbet medregnes i den afgiftsperiode, hvor betalingen finder sted, jf. dog § 66 g, stk. 3.

12. I § 27, *stk. 4, 2. pkt.*, og *stk. 6, 2. pkt.*, udgår », jf. dog § 66 g, stk. 3«.

13. Efter § 34 indsættes før overskriften før § 35:

»§ 34 a. Når en afgiftspligtig person anses for at have modtaget og leveret varerne i overensstemmelse med § 4, stk. 7, er levering af disse varer til denne afgiftspligtige person fritaget for afgift.«

§ 36. Indførsel af varer fra steder uden for EU er fritaget for afgift

1-2) ---

3) når varens samlede værdi ved erhvervsmæssige forsendelser ikke overstiger 80 kr. Afgiftsfritagelsen omfatter ikke alkoholholdige varer, parfume og toiletvand, tobak og tobaksvarer. Afgiftsfritagelsen i forbindelse med postordresalg omfatter ikke dansksprogede magasiner, tidsskrifter og lign., der sendes til Danmark fra lande uden for EU, samt magasiner, tidsskrifter og lign., der efter trykning i et EU-land sendes ud af EU for derfra at blive sendt til Danmark.

Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for gennemførelsen af afgiftsfriheden, 4-6) ---

§ 47. ---

Stk. 1-6. ---

Stk. 7. Told- og skatteforvaltningen kan give den afgiftspligtige et påbud om at efterleve de i stk. 1-3, stk. 5, 1. pkt., og stk. 6 fastsatte bestemmelser om registrering m.v. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge den afgiftspligtige daglige bøder efter § 77, indtil påbuddet efterleves.

§ 48. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Afgiftspligtige personer, der leverer varer ved fjernsalg her til landet fra andre EU-lande, jf. § 14, nr. 3, skal uanset § 47, stk. 1 ikke registreres og betale afgift her i landet, når leveringen vedrører andre varer end punktafgiftspligtige varer, jf. § 34, stk. 1, nr. 3, og den samlede levering her til landet ved fjernsalg hverken i det løbende eller i det

14. § 36, stk. 1, nr. 3, affattes således:

»3) når afgift skal angives i henhold til den særlige importordning i kapitel 16, og når det individuelle momsregistreringsnummer til anvendelse af denne særordning, som er tildelt leverandøren eller den formidler, der handler på vedkommendes vegne, i henhold til bestemmelser fastsat af skatteministeren, jf. § 66 u, senest ved indgivelsen af indførselsangivelsen er blevet oplyst til det kompetente toldsted i indførselsmedlemslandet,«.

15. I § 47 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»*Stk. 5.* Afgiftspligtige personer og formidlere der agerer på deres vegne, som anvender særordningerne i kapitel 16, skal registreres efter reglerne for disse ordninger.«

Stk. 5-8 bliver stk. 6-9.

16. I § 47, stk. 7, der bliver stk. 8, ændres

»stk. 5, 1. pkt., og stk. 6« til: »stk. 6, 1. pkt., og stk. 7«.

17. § 48, stk. 3, ophæves.

foregående kalenderår overstiger 280.000 kr.

§ 52 a. ---

Stk. 2. Faktureringspligten efter stk. 1 omfatter ikke

1) levering af varer eller ydelser, der er afgiftsfritaget efter § 13, hvis leveringsstedet for varerne og ydelserne er her i landet efter reglerne i kapitel 4, eller

2) levering af ydelser, der er afgiftsfritaget efter § 13, stk. 1, nr. 10 og 11, hvis leveringsstedet for ydelserne er i et andet EU-land som bestemt efter reglerne i kapitel 4.

Stk. 3-11. ---

18. I § 52 a, stk. 2, nr. 1, ændres »kapitel 4, eller« til: »kapitel 4,«.

19. I § 52 a, stk. 2, nr. 2, ændres »kapitel 4« til: »kapitel 4, eller«.

20. I § 52 a, stk. 2, indsættes som nr. 3:
»3) udenlandske virksomheders levering af varer og ydelser, der er omfattet af virksomhedens anvendelse af særordningerne i kapitel 16 (EU-ordningen, ikke-EU-ordningen og importordningen).«

21. Efter § 55 a indsættes som ny paragraf:
»§ 55 b. Når en afgiftspligtig person ved hjælp af en elektronisk grænseflade såsom en markedsplads, platform, portal eller tilsvarende midler formidler levering af varer eller ydelser til ikkeafgiftspligtige personer i EU i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel 4, er den afgiftspligtige person, som formidler leveringen, forpligtet til at føre et regnskab over de pågældende leveringer. Sådanne regnskaber skal være tilstrækkeligt detaljerede til, at skattemyndighederne i de EU-lande, hvor de pågældende leveringer er afgiftspligtige, kan kontrollere, om momsen er bogført korrekt.

Stk. 2. De i stk. 1 omhandlede regnskaber skal opbevares i en periode på 10 år fra udgangen af det år, hvor en transaktion blev foretaget, og efter anmodning gøres elektronisk tilgængelige for de berørte medlemslande.«

Kapitel 16
Særordninger for ikkeetablerede

22. Overskriften før § 66 affattes således:
»Særordninger for afgiftspligtige personer,

afgiftspligtige personer, der leverer elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester til ikkeafgiftspligtige personer

§ 66. Ved anvendelse af reglerne om særordningerne i dette kapitel forstås ved:

- 1) EU-ordning: Ordning for elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester leveret af afgiftspligtige personer, der er etableret i EU, men som ikke er etableret i forbrugsmedlemslandet.
- 2) Ikke-EU-ordning: Ordning for elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester leveret af afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i EU.
- 3) Forbrugsmedlemsland: Det medlemsland, hvor leveringen af elektroniske ydelser, teleydelser eller radio- og tv-spredningstjenester til ikkeafgiftspligtige personer anses for at finde sted i henhold til § 21 c.
- 4) Afgiftsangivelse: En angivelse, som indeholder de oplysninger, der er nødvendige for at fastlægge det afgiftsbeløb, der skal opkræves i hvert medlemsland.

Særordning for elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester leveret af afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i EU

§ 66 a. Ved anvendelse af reglerne om ikke-EU-ordningen forstås ved:

1-2) ---

§ 66 b. En afgiftspligtig person, der leverer elektroniske ydelser, teleydelser eller radio- og tv-spredningstjenester til

der leverer ydelser til ikkeafgiftspligtige personer eller udfører fjernsalg af varer eller visse indenlandske leveringer af varer».

23. § 66 affattes således:

»**§ 66.** Ved anvendelse af særordningerne i dette kapitel forstås ved:

- 1) EU-ordning: Ordning for fjernsalg af varer inden for EU, for levering af varer i et EU-land ved hjælp af elektroniske grænseflader, der formidler sådanne leveringer, og for ydelser, leveret af afgiftspligtige personer, der er etableret i EU, men ikke i forbrugsmedlemslandet.
- 2) Ikke-EU-ordning: Ordning for ydelser leveret af afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i EU.
- 3) Importordning: Ordning for fjernsalg af varer indført fra steder uden for EU.
- 4) Afgiftsangivelse: En angivelse, som indeholder de oplysninger, der er nødvendige for at fastlægge det afgiftsbeløb, der skal opkræves i hvert medlemsland.«

24. Overskriften før § 66 a affattes således:

»*Særordning for ydelser leveret af afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i EU (ikke-EU-ordning)*«.

25. I § 66 a indsættes som nr. 3:

»3) Forbrugsmedlemsland: Det medlemsland, hvor leveringen af ydelser anses for at finde sted i henhold til kapitel 4.«

26. § 66 b, stk. 1, affattes således:

»En afgiftspligtig person, der ikke er etableret i EU, og som leverer ydelser til

ikkeafgiftspligtige personer i EU, kan vælge at tilslutte sig ikke-EU-ordningen.

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Når en afgiftspligtig person har tilsluttet sig ikke-EU-ordningen, finder ordningen anvendelse på alle dennes leveringer af elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester til ikkeafgiftspligtige personer inden for EU.

Stk. 5-6. ---

§ 66 c. Den afgiftspligtige person kan få godtgjort afgift efter reglerne i § 45, stk. 1.

Særordning for elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester leveret af afgiftspligtige personer, der er etableret i EU, men ikke i forbrugsmedlemslandet

§ 66 d. Ved anvendelse af reglerne om EU-ordningen forstås ved:

- 1) En afgiftspligtig person: En afgiftspligtig virksomhed, som har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed i EU eller har et fast forretningssted i EU, men som ikke har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed og ikke har et fast forretningssted inden for forbrugsmedlemslandets område.
- 2) Identifikationsmedlemsland: Det medlemsland, hvor den afgiftspligtige person har etableret hjemstedet for sin økonomiske

ikkeafgiftspligtige personer i EU, kan vælge at tilslutte sig ikke-EU-ordningen.«

27. I § 66 b, stk. 4, ændres »elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester til ikkeafgiftspligtige personer inden for EU« til: »ydelser, der kan omfattes af ordningen«.

28. I § 66 c indsættes som 2. pkt.:

»Har den afgiftspligtige person imidlertid aktiviteter her i landet, som ikke er omfattet af ikke-EU-ordningen, og for hvilke der kræves momsregistrering her i landet, skal moms af udgifter i forbindelse med aktiviteterne i særordningen fradrages i afgiftsangivelsen, der skal indgives i forbindelse med denne momsregistrering.«

29. Overskriften før § 66 d affattes således:

»*Særordning for fjernsalg af varer inden for EU, for levering af varer i et medlemsland ved hjælp af elektroniske grænseflader, der formidler sådanne leveringer, og for ydelser, der leveres af afgiftspligtige personer, der er etableret i EU, men ikke i forbrugsmedlemslandet (EU-ordningen)*«.

30. § 66 d affattes således:

»§ 66 d. Ved anvendelse af reglerne om EU-ordningen forstås ved:

- 1) En afgiftspligtig person, der ikke er etableret i forbrugsmedlemslandet: En afgiftspligtig person, som har etableret sin økonomiske virksomhed i EU eller har et fast forretningssted i EU, men som ikke har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed eller et fast forretningssted inden for forbrugsmedlemslandenes område.
- 2) Identifikationsmedlemsland: Det medlemsland, hvor den afgiftspligtige person har etableret hjemstedet for sin økonomiske

virksomhed, eller, hvis hjemstedet for den økonomiske virksomhed ikke er etableret i EU, det sted, hvor den pågældende har et fast forretningssted.

Stk. 2. Har en afgiftspligtig person, der ikke har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed i EU, men som anvender EU-ordningen, mere end ét fast forretningssted i EU, er identifikationsmedlemslandet det land med et fast forretningssted, hvor den afgiftspligtige person angiver at gøre brug af særordningen. Den afgiftspligtige person er bundet af denne beslutning for det pågældende kalenderår og de 2 efterfølgende kalenderår.

virksomhed, eller, hvis hjemstedet for den økonomiske virksomhed ikke er etableret i EU, det sted, hvor den pågældende har et fast forretningssted. Hvis en afgiftspligtig person, som ikke har etableret sin økonomiske virksomhed i EU, men har mere end ét fast forretningssted deri, er identifikationsmedlemslandet det medlemsland med et fast forretningssted, hvor den afgiftspligtige person angiver at ville gøre brug af EU-ordningen. Når en afgiftspligtig person ikke har etableret sin økonomiske virksomhed i EU og ikke har noget fast forretningssted deri, er identifikationsmedlemslandet det medlemsland, hvor forsendelsen eller transporten af varerne påbegyndes. Hvis det er i mere end ét medlemsland, at forsendelsen eller transporten af varerne påbegyndes, skal den afgiftspligtige person angive, hvilken af de pågældende medlemslande der er identifikationsmedlemslandet. Den afgiftspligtige person er bundet af beslutningen truffet i henhold til 2. og 4. pkt. for det pågældende kalenderår og de 2 efterfølgende kalenderår.

3) Forbrugsmedlemslandet er et af følgende:

- a) I tilfælde af levering af ydelser det medlemsland, hvor leveringen anses for at finde sted i henhold til kapitel 4.
- b) I tilfælde af fjernsalg af varer inden for EU det medlemsland, hvor forsendelsen eller transporten af varerne til kunden afsluttes.
- c) I tilfælde af levering af varer foretaget af en afgiftspligtig person, der formidler disse leveringer i overensstemmelse med § 4, stk. 7, hvis forsendelsen eller transporten af varerne påbegyndes og afsluttes i det samme medlemsland, dette medlemsland.«

§ 66 e. En afgiftspligtig person, der leverer elektroniske ydelser, teleydelser eller radio- og tv-spredningstjenester til ikkeafgiftspligtige personer i EU-lande, hvor

31. I § 66 e, stk. 1, ændres »leverer elektroniske ydelser, teleydelser eller radio- og tv-spredningstjenester til ikkeafgiftspligtige personer i EU-lande, hvor

den afgiftspligtige person ikke har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed eller har et fast forretningssted, og som vælger at tilslutte sig EU-ordningen med Danmark som identifikationsmedlemsland, skal elektronisk til told- og skatteforvaltningen anmelde påbegyndelse af afgiftspligtig virksomhed inden for ordningen.

Stk. 2. EU-ordningen gælder, fra den første dag i kalenderkvartalet efter at anmeldelsen i henhold til stk. 1 er afgivet. Hvis en afgiftspligtig person for første gang leverer ydelser, der kan omfattes af ordningen, i løbet af det kalenderkvartal, hvori anmeldelse foretages, gælder ordningen imidlertid fra den første levering, forudsat at anmeldelse af påbegyndt virksomhed sker, senest den tiende dag i måneden efter at den første leverance er foretaget.

Stk. 3. Når en afgiftspligtig person har tilsluttet sig EU-ordningen, finder ordningen anvendelse på alle virksomhedens leveringer af elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester til ikkeafgiftspligtige personer i EU-lande, hvor den afgiftspligtige person ikke er etableret.

Stk. 4-5. ---

Øvrige bestemmelser for særordningerne

§ 66 g. Er Danmark identifikationsmedlemsland, skal den afgiftspligtige person med udgangspunkt i det efter § 66 h førte regnskab elektronisk indsende en afgiftsangivelse for hver afgiftsperiode til told- og skatteforvaltningen. Afgiftsperioden er kalenderkvartalet. 1. pkt. gælder, uanset om der er leveret elektroniske ydelser, teleydelser eller radio- og tv-spredningstjenester omfattet af den anvendte særordning eller ej. Afgiftsangivelsen skal

den afgiftspligtige person ikke har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed eller har et fast forretningssted« til:

»foretager fjernsalg af varer inden for EU eller formidler levering af varer i henhold til § 4, stk. 7, hvis forsendelsen eller transporten af de leverede varer påbegyndes og afsluttes i det samme medlemsland, eller en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i forbrugsmedlemslandet, og som leverer ydelser til en ikkeafgiftspligtig person«.

32. I § 66 e, stk. 2, 2. pkt., ændres »leverer ydelser,« til: »leverer varer eller ydelser,«.

33. § 66 e, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Når en afgiftspligtig person har tilsluttet sig EU-ordningen, finder denne anvendelse på alle virksomhedens leveringer af varer og ydelser, der kan omfattes af ordningen.«

34. I overskriften før § 66 g ændres

»særordningerne« til: »EU-ordningen og ikke-EU-ordningen«.

35. I § 66 g, stk. 1, 3. pkt., ændres »leveret elektroniske ydelser, teleydelser eller radio- og tv-spredningstjenester« til: »foretaget leveringer af varer og ydelser omfattet af ordningerne«, og i 4. pkt., ændres »20 dage efter« til: »udgangen af den måned, der følger efter«.

indsendes inden for 20 dage efter udgangen af den afgiftsperiode, som angivelsen vedrører. Den afgiftspligtige person skal under henvisning til den relevante afgiftsangivelse indbetale afgiften til told- og skatteforvaltningen, når afgiftsangivelsen indsendes, dog senest ved udløbet af fristen for indsendelse af afgiftsangivelsen.

Stk. 2. Ændringer af tallene i en momsangivelse kan efter indsendelse kun foretages gennem ændring af angivelsen og ikke ved tilpasning af en efterfølgende angivelse.

Stk. 3. Fradrag i afgiftsgrundlaget som følge af prisafslag og korrektioner i afgiftsgrundlaget som følge af konstaterede tab på uerholdelige fordringer, jf. § 27, stk. 4 og 6, skal foretages som korrektioner i den afgiftsperiode, hvor leveringen fandt sted af den ydelse, som prisafslaget eller tabet vedrører.

§ 66 h. En afgiftspligtig person, der anvender en særordning, skal føre et regnskab med de transaktioner, der er omfattet af særordningen. Regnskabet skal være tilstrækkelig detaljeret til, at forbrugsmedlemslandets skattemyndigheder kan fastslå, om momsangivelsen er korrekt. Regnskabet skal efter anmodning gøres elektronisk tilgængeligt for forbrugsmedlemslandet og for identifikationsmedlemslandet. Regnskabet skal opbevares i en periode på 10 år fra udgangen af det år, hvor transaktionen blev foretaget.

§ 66 i. En afgiftspligtig person, der anvender en særordning, kan ophøre med at anvende ordningen, uanset om vedkommende fortsat leverer ydelser, der kan omfattes af ordningen. Er Danmark identifikationsmedlemsland, skal underretning om ophøret ske til told- og

36. § 66 g, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Såfremt det er nødvendigt at foretage ændringer af afgiftsangivelsen efter indsendelsen, medtages sådanne ændringer i en efterfølgende angivelse inden for 3 år efter den dato, hvor den oprindelige angivelse skulle indsendes i henhold til stk. 1, 3. pkt. Denne efterfølgende afgiftsangivelse skal angive det relevante forbrugsmedlemsland, afgiftsperioden og det momsbeløb, der skal ændres.«

37. § 66 g, stk. 3, ophæves.

38. I § 66 h, 1. pkt., ændres »en særordning« til: »EU-ordningen eller ikke-EU-ordningen«.

39. I § 66 i, stk. 1, 1. pkt., ændres »en særordning« til: »EU-ordningen eller ikke-EU-ordningen«, og »ydelser« ændres til: »varer eller ydelser«.

skatteforvaltningen senest 15 dage før udløbet af kvartalet inden det kvartal, som ophøret ønskes at have effekt fra. Ophøret får virkning fra den første dag i det efterfølgende kvartal.

Stk. 2. Hvis en afgiftspligtig person ophører med at anvende en særordning i overensstemmelse med stk. 1, udelukkes denne fra at anvende den pågældende ordning i 2 kvartaler regnet fra ophørsdatoen.

§ 66 j. En afgiftspligtig person, der anvender en af særordningerne, afmeldes og udelukkes fra den pågældende særordning, hvis 1) den afgiftspligtige person meddeler, at denne ikke længere leverer elektroniske ydelser, teleydelser eller radio- og tv-spredningstjenester, 2-4) ---

Stk. 2. Hvis en afgiftspligtig person er blevet udelukket fra en af særordningerne, fordi vedkommende til stadighed undlader at overholde reglerne for den pågældende ordning, udelukkes denne person fra at anvende særordningerne i 8 kvartaler efter det kvartal, hvor den pågældende blev udelukket.

§ 66 k. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for anvendelse af særordningerne for ikkeetablerede afgiftspligtige personer, der leverer elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester til ikkeafgiftspligtige personer i EU med Danmark som identifikationsmedlemsland eller forbrugsmedlemsland.

40. § 66 i, stk. 2, ophæves.

41. I § 66 j, stk. 1, ændres »en af særordningerne« til: »EU-ordningen eller ikke-EU-ordningen«, og i *nr. 1* ændres »elektroniske ydelser, teleydelser eller radio- og tv-spredningstjenester« til: »varer eller ydelser, der kan omfattes af den anvendte ordning«.

42. I § 66 j, stk. 2, ændres »en af særordningerne« til: »EU-ordningen eller ikke-EU-ordningen«, og »8 kvartaler« ændres til: »2 år«.

43. I § 66 k ændres »særordningerne for ikkeetablerede afgiftspligtige personer, der leverer elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester til ikkeafgiftspligtige personer i EU« til: »EU-ordningen og ikke-EU-ordningen«.

44. Efter § 66 k og før kapitel 16 a indsættes:
»Særordning for fjernsalg af varer indført fra steder uden for EU (importordningen)

§ 66 l. Særordningen for fjernsalg af varer indført fra steder uden for EU omfatter fjernsalg af varer indført fra steder uden for EU, undtagen punktafgiftspligtige varer, i forsendelser med en reel værdi, der ikke overstiger 150 euro.

§ 66 m. Ved anvendelse af reglerne om importordningen forstås ved:

- 1) En afgiftspligtig person, der ikke er etableret i EU: En afgiftspligtig person, som hverken har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed eller har et fast forretningssted i EU.
- 2) Formidler: En person, der er etableret i EU og af den afgiftspligtige person, der foretager fjernsalg af varer indført fra steder uden for EU, er udpeget til at være betalingspligtig for momsen og opfylde de forpligtelser, der er fastlagt i ordningen, i den afgiftspligtige persons navn og på dennes vegne.
- 3) Identifikationsmedlemsland:
 - a) Hvis den afgiftspligtige person ikke er etableret i EU, det medlemsland, hvor vedkommende vælger at blive registreret,
 - b) hvis den afgiftspligtige person har etableret sin økonomiske virksomhed uden for EU, men har ét eller flere faste forretningssteder deri, det medlemsland med et fast forretningssted, hvor den afgiftspligtige person angiver at ville gøre brug af importordningen,
 - c) hvis den afgiftspligtige person har etableret sin økonomiske virksomhed i et medlemsland, dette medlemsland,
 - d) hvis formidleren har etableret sin økonomiske virksomhed i et medlemsland, dette medlemsland, eller
 - e) hvis formidleren har etableret sin økonomiske virksomhed uden for EU, men har et eller flere faste forretningssteder i EU, det medlemsland med et fast forretningssted, hvor formidleren angiver at ville gøre brug af importordningen.

4) Forbrugsmedlemsland: Det medlemsland, hvor forsendelsen eller transporten af varerne til kunden afsluttes.

Stk. 2. Ved anvendelse af stk. 1, nr. 3, litra b og e, gælder, at hvis den afgiftspligtige person eller formidleren har mere end ét fast forretningssted i EU, er vedkommende bundet af beslutningen om valget af identifikationsmedlemsland det pågældende kalenderår og de 2 efterfølgende kalenderår.

§ 66 n. Følgende afgiftspligtige personer, som foretager fjernsalg af varer indført fra steder uden for EU, kan anvende importordningen:

- 1) Enhver afgiftspligtig person, der er etableret i EU, og som foretager fjernsalg af varer indført fra steder uden for EU.
- 2) Enhver afgiftspligtig person der, uanset om vedkommende er etableret i EU eller ej, foretager fjernsalg af varer indført fra steder uden for EU, og som er repræsenteret ved en formidler, der er etableret i EU.
- 3) Enhver afgiftspligtig person, der er etableret i et land uden for EU, med hvilket EU har indgået en aftale om gensidig bistand, og som foretager fjernsalg af varer fra dette land.

Stk. 2. En afgiftspligtig person, som vil anvende importordningen med Danmark som identifikationsmedlemsland, eller en formidler, der handler på vedkommendes vegne, skal anmelde påbegyndelse af afgiftspligtig virksomhed inden for ordningen til told- og skatteforvaltningen. Herudover skal både den afgiftspligtige person og dennes eventuelt udpegede formidler give nærmere oplysninger til told- og skatteforvaltningen, før ordningen tages i brug. Anmeldelsen og afgivelse af oplysninger skal ske elektronisk.

Stk. 3. Importordningen finder anvendelse fra den dag, hvor den afgiftspligtige person og den eventuelt udpegede formidler er blevet tildelt momsregistreringsnummer til

ordningen. De tildelte momsregistreringsnumre anvendes kun ved brug af importordningen.

Stk. 4. Når en afgiftspligtig person har tilsluttet sig importordningen, finder ordningen anvendelse på alle dennes fjernsalg af varer indført fra steder uden for EU.

Stk. 5. En afgiftspligtig person kan ikke udpege mere end én formidler på samme tid.

Stk. 6. En afgiftspligtig person, der anvender importordningen, eller formidleren, der handler på den afgiftspligtige persons vegne, skal anmelde ændring og ophør af virksomheden, som gør, at den afgiftspligtige person ikke mere opfylder betingelserne for at være omfattet af ordningen. Er Danmark identifikationsmedlemsland, skal anmeldelsen ske elektronisk til told- og skatteforvaltningen senest den tiende dag i måneden efter ophør eller ændring.

§ 66 o. For fjernsalg af varer fra steder uden for EU, for hvilke moms angives i henhold til denne ordning, anses varerne for at være leveret på det tidspunkt, hvor betalingen accepteres, og afgiftspligten indtræder således på dette tidspunkt.

§ 66 p. Er Danmark identifikationsmedlemsland, skal den afgiftspligtige person eller dennes formidler elektronisk indsende en afgiftsangivelse for hver afgiftsperiode til told- og skatteforvaltningen. Afgiftsperioden er kalendermåneden. 1 pkt. gælder, uanset om der er foretaget fjernsalg af varer indført fra steder uden for EU eller ej. Afgiftsangivelsen skal indsendes inden udgangen af den måned, der følger efter udgangen af den afgiftsperiode, som angivelsen vedrører.

Stk. 2. Skal en afgiftsangivelse indsendes i overensstemmelse med stk. 1, pålægges der ikke yderligere forpligtelser eller andre formaliteter ved indførsel i relation til moms.

Stk. 3. Den afgiftspligtige person eller dennes formidler skal under henvisning til den relevante afgiftsangivelse indbetale momsen til told- og skatteforvaltningen, når angivelsen indsendes, dog senest ved udløbet af fristen for indsendelse af angivelsen.

Stk. 4. Såfremt det er nødvendigt at foretage ændringer af afgiftsangivelsen efter indsendelsen, medtages sådanne ændringer i en efterfølgende angivelse inden for 3 år efter den dato, hvor den oprindelige angivelse skulle indsendes i henhold til stk. 1, 3. pkt. Denne efterfølgende afgiftsangivelse skal angive det relevante forbrugsmedlemsland, afgiftsperioden og det momsbeløb, der skal ændres.

§ 66 q. Den afgiftspligtige person kan få godtgjort afgift efter reglerne i § 45, stk. 1. Har den afgiftspligtige person imidlertid aktiviteter her i landet, som ikke er omfattet af særordningen, og for hvilke der kræves momsregistrering her i landet, skal moms af udgifter i forbindelse med aktiviteterne i særordningen fradrages i afgiftsangivelsen, der skal indsendes i forbindelse med denne momsregistrering.

§ 66 r. En afgiftspligtig person, der anvender importordningen, skal føre regnskab over de transaktioner, der er omfattet af ordningen. En formidler skal føre regnskab for hver af de afgiftspligtige personer, som vedkommende repræsenterer. Regnskaberne skal være tilstrækkeligt detaljerede til, at forbrugsmedlemslandets skattemyndigheder kan fastslå, at afgiftsangivelsen er korrekt. Regnskaberne skal efter anmodning gøres elektronisk tilgængelige for forbrugsmedlemslandet og for identifikationsmedlemslandet. Regnskaberne skal opbevares i en periode på 10 år fra udgangen af det år, hvor transaktionen blev foretaget.

§ 66 s. En afgiftspligtig person, der anvender importordningen, kan ophøre med at anvende ordningen, uanset om vedkommende fortsat udfører fjernsalg af varer indført fra steder uden for EU. Er Danmark identifikationsmedlemsland, skal underretning om ophøret ske til told- og skatteforvaltningen mindst 15 dage før udgangen af måneden før den måned, i hvilken vedkommende påtænker at ophøre med at anvende ordningen. Ophøret får virkning fra den første dag i den næste måned, og den afgiftspligtige person har ikke længere tilladelse til at anvende ordningen for leveringer foretaget fra denne dag.

§ 66 t. En afgiftspligtig person, der ikke gør brug af en formidler, slettes af identifikationsmedlemslandet fra importordningens identifikationsregister, hvis

- 1) den afgiftspligtige person meddeler, at denne ikke længere foretager fjernsalg af varer indført fra steder uden for EU,
- 2) det på anden måde antages, at den afgiftspligtige persons afgiftspligtige aktiviteter omfattet af importordningen er ophørt,
- 3) den afgiftspligtige person ikke længere opfylder betingelserne for at anvende importordningen, eller
- 4) den afgiftspligtige person gang på gang undlader at overholde reglerne for importordningen.

Stk. 2. En formidler slettes af identifikationsmedlemslandet fra importordningens identifikationsregister, hvis

- 1) formidleren i en periode på 2 på hinanden følgende kvartaler ikke har fungeret som formidler på vegne af en afgiftspligtig person, der gør brug af importordningen,
- 2) formidleren ikke længere opfylder de øvrige betingelser for at fungere som formidler, eller

3) formidleren gang på gang undlader at overholde reglerne for importordningen.

Stk. 3. En afgiftspligtig person, der er repræsenteret ved en formidler, slettes af identifikationsmedlemslandet fra importordningens identifikationsregister, hvis

1) formidleren meddeler, at den afgiftspligtige persons afgiftspligtige virksomhed med fjernsalg af varer indført fra steder uden for EU er ophørt,

2) det på anden måde antages, at den afgiftspligtige persons afgiftspligtige aktiviteter omfattet af importordningen er ophørt,

3) den afgiftspligtige person ikke længere opfylder betingelserne for at anvende importordningen,

4) den afgiftspligtige person gang på gang undlader at overholde reglerne for importordningen, eller

5) formidleren meddeler, at vedkommende ikke længere repræsenterer den afgiftspligtige person.

Stk. 4. Hvis en afgiftspligtig person eller en formidler er blevet slettet af

identifikationsmedlemslandet, fordi vedkommende gang på gang ikke har overholdt reglerne for importordningen, udelukkes denne fra ordningen i 2 år efter den angivelsesperiode, hvori udelukkelsen skete. 1. pkt. finder ikke anvendelse, hvis udelukkelsen af den afgiftspligtige person udelukkende skyldes manglende overholdelse af reglerne fra formidleren, som handler på vegne af den afgiftspligtige person.

§ 66 u. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for anvendelse af importordningen med Danmark som identifikationsmedlemsland eller forbrugsmedlemsland.

Forenklet ordning for angivelse og betaling

af importmoms.

§ 66 v. Hvis særordningen for fjernsalg af varer indført fra steder uden for EU (importordningen) ikke anvendes på indførsel af varer, undtagen punktafgiftspligtige varer, i forsendelser med en reel værdi, der ikke overstiger 150 euro, kan den person, der på vegne af den person, til hvem varerne er bestemt, frembyder varerne til told- og skatteforvaltningen, bruge en forenklet ordning for angivelse og betaling af moms ved indførsel for så vidt angår varer, hvis forsendelse eller transport afsluttes her i landet.

§ 66 x. Ved anvendelsen af denne forenklede ordning, jf. § 66 v, gælder følgende:

- 1) Den person, til hvem varerne er bestemt, er betalingspligtig for momsen.
- 2) Den person, der frembyder varerne til told- og skatteforvaltningen, opkræver momsen fra den person, til hvem varerne er bestemt, og foretager betaling af denne moms.

Stk. 2. Den person, der frembyder varerne til told- og skatteforvaltningen, skal træffe passende foranstaltninger for at sikre, at den person, til hvem varerne er bestemt, betaler den korrekte afgift.

Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte nærmere krav til de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 2.

§ 66 y. Moms opkrævet i henhold til denne forenklede ordning skal angives elektronisk, og afregningsperioden er kalendermåneden. Angivelsen skal indeholde den samlede opkrævede moms i den relevante kalendermåned.

Stk. 2. Den i stk. 1 omhandlede moms betales senest den 16. i måneden efter afregningsperioden.

Stk. 3. Personer, der gør brug af denne forenklede ordning, skal føre regnskab over

de transaktioner, der er omfattet af ordningen. Dette regnskab skal være tilstrækkeligt detaljeret til, at told- og skatteforvaltningen kan fastslå, at den angivne moms er korrekt. Regnskabet skal efter anmodning fra told- og skatteforvaltningen gøres elektronisk tilgængeligt.«

§ 77. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge ejeren af en virksomhed eller den ansvarlige daglige ledelse heraf daglige bøder for manglende efterlevelse af påbud efter § 47, stk. 7 og 8, § 74, stk. 5, og § 75, stk. 9. De daglige bøder skal udgøre mindst 1.000 kr. pr. dag.

45. I § 77 ændres »§ 47, stk. 7 og 8« til: »§ 47, stk. 8 og 9«.

§ 81. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt

1) ---

2) overtræder § 8, stk. 1, 4. pkt., § 23, stk. 4, 2. pkt., § 30, stk. 2, § 38, stk. 3, 3. pkt., § 43, stk. 3, nr. 1, 4 eller 5, § 47, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, 1. eller 2. pkt., stk. 3, 1. pkt., stk. 5, 1., 4. eller 5. pkt., eller stk. 6, § 50, 1. pkt., § 50 b, § 50 c, § 52 a, stk. 1, 3, 5, 6 eller 8, § 52 b, § 52 c, stk. 1-5, § 53, stk. 1, 1. pkt., eller stk. 2, 1. pkt., § 56, stk. 3, 2. pkt., § 57, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, 2. og 3. pkt., stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4, 2. pkt., § 62, stk. 9, § 64, stk. 2, 1. pkt., § 65, stk. 1, § 70, stk. 2, § 72, stk. 3 eller 4, § 74, stk. 2 eller 4, § 75, stk. 1, 2, 3, 4 eller 7, eller § 78, stk. 1,

46. I § 81, stk. 1, nr. 2, »ændres stk. 5, 1., 4. eller 5. pkt., eller stk. 6« til: »stk. 6, 1., 4. eller 5. pkt., eller stk. 7«.

